XXXIII. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1977. ÁPRILIS 14.

Ludas Matyi

LAKÓTELEPI TAPÉTA

Tót Gyula rajza

KEDVES LUDAS!

MESE A HIBÁKRÓL

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kidőlt kemence, melynek bedőlt kéményébe valaki felírta korommal: „Azért elvétve vannak még hibák."

Hozzá kell tennünk, hogy sajnos vannak olyanok is, akik üzletszerűen

hibáznak, de szerencsére ez már nem fért ki a kéménybe, így az újságok hozták nagy betűkkel a hírt: „Bíróság elé került a drágító burgonyás!"

Mit is tett ez az elvetemült burgonyás? Nyolc forintért árulta a krumplit, amelynek árát öt forintban maximálták. Komoly büntetést érdemel, reméljük, hogy a csaló árkalkulátor a bíróságon megkapja a magáét.

Csak azt nem értem, hogyan tudták fáradságos munkával kinyomozni az illető személyt? A minap kisétáltam az egyik piacra, hogy saját szememmel győződjem meg arról, milyen elrettentő hatása van a leleplezett ügynek, de döbbenten tapasztaltam, majd mindegyik árus nyolc forintért adja a burgonya kilóját.

Hogy tudták épp azt az egyet kinyomozni?

Úgy tűnik, tényleg vannak még hibák, de megnyugtatásul közlöm, a hatósági beavatkozás nem volt teljesen eredménytelen! Tíz forintért már gyönyörű rózsakrumpli kapható.

Aki nem hiszi, járjon utána...

(selmeczi)

ÚJÍTÁS A TAKARÉKKÖNYVBEN

Gyakori panasz, hogy a könyvekben ívek hiányoznak, vagy fel vannak cserélve, és teljesen üres oldalak is találhatók bennük. Íme egy újabb adalék a nyomdák minőségellenőrzéséhez:

Az OTP I. kerületi fiókjában takarékbetétet helyeztem el, erről a 2267521 számú takarékbetétkönyvet állították ki. A fedőlapján ez olvasható: „Ez a könyvecske 9 számozott oldalt tartalmaz."

Csak otthon vettem észre, hogy a 3. oldal után két teljesen üres, számozás nélküli oldal fehérlik. Ezután következik a 6—7. oldalpár.

Az még elképzelhető, hogy egy tudományos könyvben azért hagynak üresen néhány oldalt — vagy akár egy egész ívet —, hogy az olvasó feljegyezhesse saját megjegyzéseit, észrevételeit. Vagy egy regény üresen hagyott oldalaira beírhassa, hogy szerinte miként bonyolódjék a cselekmény a legközelebbi nyomtatott oldalig.

De mit írjon az ember egy takarékbetétkönyv két üres oldalára...? Talán azt, hogy mekkora összeget k í v á n n a számláján a maga javára, s mellé, hogy abból mi mindenhez s z e r e t n e hozzájutni?

Hevesi Magda

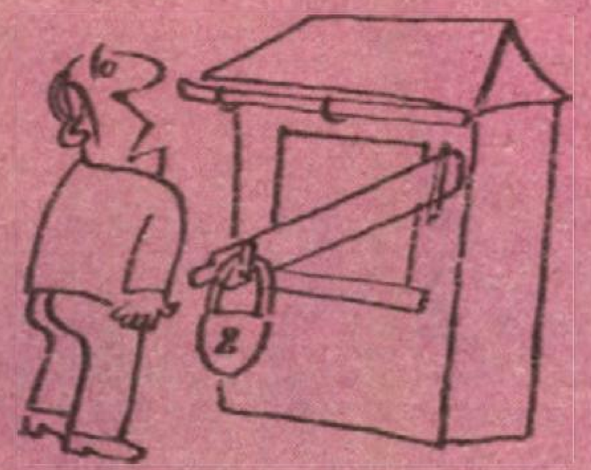
HOL NINCS TRAFIK?

Ritkulnak szép fővárosunkban a trafikok. Nem a dohányzók népes tábora nevében teszem ezt szóvá, mert akinek szívnivalóra van szüksége, igazán kibírja valamelyik főútvonalig. Ott ugyanis van trafik, bőven (állítólag azért, mert a főútvonalak többnyire kerülethatárok is, s minden kerület súlyt helyez arra, hogy a „perifériát" jól lássa el, senki ne menjen át a konkurrens kerületbe, az utca túlsó oldalára).

Tessék megfigyelni, hol nincs trafik, illetve volt még nemrég, de bezárták:

1. külső kerületekben villamosmegállók közelében, hogy az ember választhasson: vagy gyalog megy vagy bliccel, mert sehol nem kap villamosjegyet;

2. ugyanez autóbuszmegállók környékén;

3. olyan hivatalok környékén, ahol váratlanul közlik a gyanútlan ügyféllel: aktáját csak okmánybélyeggel fogadják el;

4. csütörtök délelőtt ott, ahol a budapesti lakosnak éppen eszébe jut, hogy fél óra múlva lejár a lottó bedobási határideje, s még nem vette meg az „ehetit";

5. ott, ahol közért sincs a közelben, s a gyereket leszalasztják egy doboz gyufáért;

6. ahol két postaláda is vigyorog a tegnap megírt levél feladójára, miközben a levél bélyeg híján gyűrődik a zsebben.

A felsorolás tetszés szerint tovább bővíthető.

És a trafikhálózat nem?

(v. e.)

Az olvasó megkérdezi...

...óhajt-e valaki régebbi Ludas Matyit (1960—75-ig terjedő évfolyamokat) vásárolni?

Kovács Dezsőné. Telefon: 855-306

...SR-26 típusú kerékpáromhoz hosszú ideje nem kapok első villát és komplett első abroncsféket. Ha valamelyik kedves olvasó birtokában volnának ilyen alkatrészek, örömmel átvenném azokat.

Kalocsai Mihály,
2400 Dunaújváros, Vasmű út 59.

...nem vállalja a Patyolat, nem vállalja maszek sem. Vajon ki vállalkozik ebben az országban velúr tisztítására?

Szőnyi László,
2535 Miskolc, Feszty Árpád u. 51.

KAKUKKFÜVET VETTEM VOLNA

Hamar népszerű lett Újpesten az új Herbária áruda.

A nyájas hangú eladónők még útbaigazítást is adtak olykor, kedvesen ajánlgatva:

— Ez jó étvágyat csinál, kérem, az meg köhögés ellen való, a hétvirág-teát pedig mindenre ajánljuk.

Egy esztendő óta én is vásárlójuk vagyok, hol kamilláért, hol meg szagos mentáért küldözget a feleségem. Hanem az elmúlt hónapban, a náthák és influenzás megbetegedések idején, ugyancsak nagy forgalmat találtam. A kedves és csinos eladó nekem is megmagyarázta:

— A kakukkfüvet keresik, mert az hathatós tea az influenza ellen. De ne csak akkor igyuk, ha már betegek vagyunk, hanem előzzük meg vele a bajt. Hány dobozzal tetszik?

Nem vettem kakukkfüvet, de utol is ért a sors könyörtelen keze. Egy hét múlva annyit tüsszögtem és hapciztam, hogy még a verejték is csurgott rólam. Szedtem az aszpirint, a vitaminokat pedig úgy nyeltem, mint gyerek a koccacukrot. Ám nem használt.

Nosza, szaladok az Árpád útra, egyenesen a Herbáriához, hogy nagy szánom-bánommal megvegyem a kakukkfüvet, akár tíz dobozzal is. Hanem amint a bolt elé értem, olyan meglepetés ért, hogy még tüsszenteni is elfeledtem. A bejárati ajtón egy papírlap fogadott, ezzel a felírással: BETEGSÉG MATT ZÁRVA.

Ejnye-bejnye, hogyan történhetett? Az influenza, ez a szemérmetlen kórság, még ide is bemerészkedett? És ha igen, hát nem egy szorgos eladónőt, hanem mindet ágyba döntötte? Talán — uramisten! — elfogyott volna a kakukkfüvük?

Ám az is meglehet, hogy a forgalmas munkában nem volt idejük teát főzni.

Zsombok Zoltán

GEMENC, MELEG VÍZ NÉLKÜL

240 forintos, zuhanyozófülkés szobában laktam a szekszárdi Gemenc szállodában, de meleg víz nem volt. Magyarázatok: „Nem kapunk meleg vizet a várostól", „Éppen tisztítják a csöveket"... Gondoltam: átmeneti kellemetlenség. Ám egy hónap múlva ismét a Gemencben kellett megszállnom, mégpedig tíz napig és meleg víznek nyoma sem volt.

„Nem kötelező kérem nálunk lakni!" — mondta a szállodaportás. Tehát napi 240 (főszezonban 340) forintért nemcsak reumát és náthát, de még nyegle megjegyzéseket is be lehet szerezni a színvonalas szekszárdi hotelben. Mellesleg egy utcával odébb, a városi fürdőben 3 forintért forró vízben lehet zuhanyozni. Oda ad meleg vizet a város?

Farkas Tamás
1051 Bp., Alpári Gy. u. 10.

KAZETTA, SZTEREÓMAGNÓ NÉLKÜL

Öröm, hogy a Hanglemezgyártó Vállalat dorogi üzeme jó minőségben, nagy választékban állítja elő a műsoros sztereó magnókazettákat. Forgalomba került sok külföldi műsoros kazetta is. A baj csak az, hogy lejátszani nincs mivel, mert a kereskedelemben sztereómagnó sajnos nem kapható. A BRG leállt a gyártással és az új típusú gépeket csak 1978 végére ígéri. Érdeklődtem a nagy- és kiskereskedelmi vállalatoknál: közölték, hogy külföldi sztereómagnót sem hoznak be ebben az évben. Így hát itt állok a jó minőségű sztereó kazettámmal, de hallgatni csak monóban tudom. Nem lehetne mégis meggyorsítani a behozatalt?

Répás György
1053 Bp., Veres Pálné u. 29.

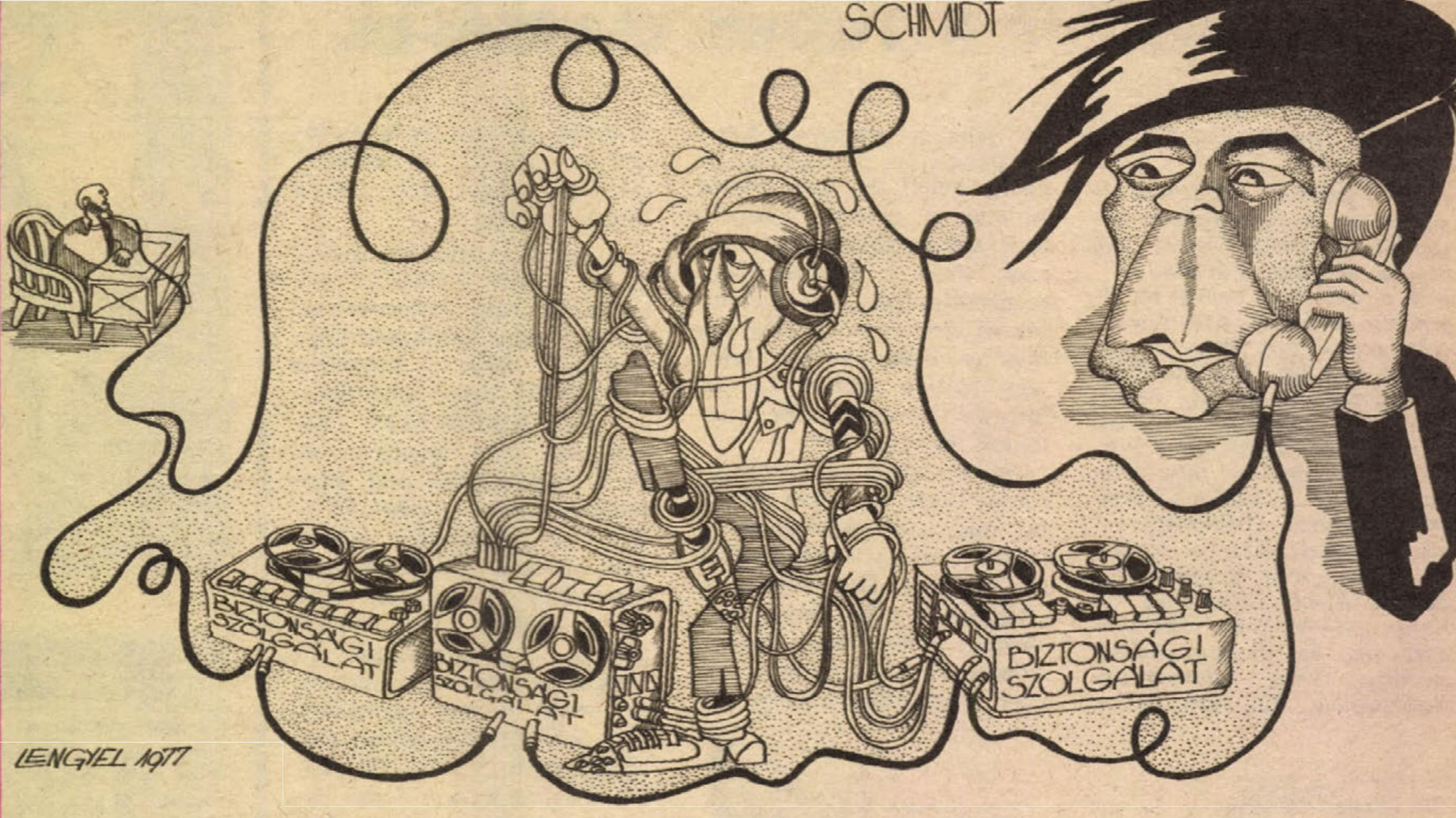
— Az én Annám a legtökéletesebb feleség a világon. Alighogy hazaérek a munkából, már fut is elém, ő veszi le rólam a kabátot, egy pillanat és már hozza a házi papucsomat és a kesztyűt.

— Minek neked otthon kesztyű?

— Hogyhogy minek?! Te nem tudtad, hogy gumikesztyűben sokkal könnyebb a mosogatás?!

LEHALLGATÁSI BOTRÁNY AZ NSZK-BAN

Schmidt: Biztonsági szolgálat? Úgy h a l l o m, megint belekeveredtek valamibe...

„Forduljon orvoshoz”

A címet idézőjelbe tettem, ezzel is érzékeltetni akarván, hogy idézek valakit. Vagy valamit. A rádió, a televízió és az újságok egészségügyi felvilágosító előadásait. Mindig meghallgatom ezeket az előadásokat, mert alapjában véve egészséges vagyok... Nincs „de”... Igen, azért hallgatom meg, *mert* alapjában egészséges vagyok, és annak, aki egészséges, illetve ameddig egészséges, épp oly megkönnyebbülés hallani ezekről a betegségekről, mint a luxusvilla lakójának a dél-amerikai bádogviskókról.

Azután a felvilágosító előadások végén majdnem mindig elhangzik egy tanács: ne várja meg a betegség kifejlődését, forduljon orvoshoz! Néha cifrázzák. Így, hogy: szakorvoshoz. Vagy, hogy az orvos, egyedül az orvos adhat jó tanácsot, szakszerű kezelést. Hiszen az orvos azért van...

Amikor az a poén elhangzik, hogy ne halogassa stb., hanem forduljon orvoshoz — az ember képzeletében a következő jelenik meg. Egy faburkolatú, nagy, tágas orvosi előszoba, amiben a beteg egyedül üldögél, a falon könyvszekrények, vastag orvosi lexikonokkal. Hirtelen kitárul a rendelő ajtaja, keretében megjelenik egy hófehér szakállú, aranyos doktor bácsi és e szavakkal fordul hozzád:

— Köszönöm, hogy eljött. Látja, ez a helyes. Nem szabad halogatni. Mi azért vagyunk. Várjuk magát. Tanácsot adunk magának. Biztosítjuk a szakszerű kezelést...

Majd a válladra teszi a kezét, melegen, megnyugtatón, leültet egy öblös bőrkarosszékbe, hosszan a szemedbe néz, és olykor kipislogva bifokális szemüvege mögül, végtelen türelemmel faggatni kezd...

— Látja, nagyon jól tette. A rádió, a televízió, a telekommunikáció. Hozzám kell fordulni, a szakorvoshoz. Az orvos van magáért, és nem maga az orvosért...

Azután meggyógyít.

Bizony, ezért szeretem az egészségügyi felvilágosító előadásokat. Mert akkora bizalmam támad a doktor bácsik és az ő rendelőik, süppedő bőrfoteljeik és simogató emberi szavuk iránt, hogy már rohannék is hozzájuk.

Meg is teszem.

Fogad pedig egy hangyabolyként nyüzsgő csarnok, s egy hosszú sor egy ablak előtt, ahol hétrét görnyedve be kell mondani, milyen nyavalya gyötri az embert. Erről rögvest az jut eszembe, hogy a felvilágosító előadásban inkább így kellene fogalmazni: forduljon a betegirányító-ablakhoz! Felmegy az emberfia az emeletre, és leül egy hosszú padra. Ha sokan vannak, akkor a hátát a falnak támasztja, amitől mindjárt tüdőgyulladást is kaphat, és akkor még a belgyógyászatra is el kell menni. Amit eddig mondtam, az a szerencsés véletlenek összjátékára épül. Mert meglehet, hogy már a betegirányító közli: szakrendelés csak kedden és pénteken van, téged csak jövő hét péntekjére tud előjegyezni. Ebben az esetben az „azonnal forduljon szakorvoshoz” felhívásból az „azonnal” szó némiképpen csorbát szenved. De végül eljön az a bizonyos péntek (betegirányító, sorbanállás, háttámasztás), és már bent is vagy az orvosi rendelőben. Igaz, nem egyedül, és nem bőrfotelban, hanem azzal a nagyobb létszámú csoporttal álldogálva, amelyet az imént „férfiak jöjjenek be!” kiáltással tessékelt be a nővér. És akkor ráesik a tekinteted arra az aranyos doktor bácsira, és az ő villogó bifokális szemüvegére (eddig minden stimmel), akinek pillantása egyáltalán nem árul el különösebb meghatottságot, amiért te azonnal hozzá fordultál. Ebből a szempárból végtelen fáradtság tükröződik, mert már a hetvenhetedik beteg fordult hozzá bizalommal ezen a napon, s neked megesik a szíved rajta. Hiszen ennek a szegény orvosnak még sokkal nagyobb gyötrelmeket kell kiállnia, mint neked azzal a szégyenletes kis nyavalyáddal.

És ettől a pillanattól kezdve máris egészségesnek érzed magad, ugrándozni volna kedved, hálatelt szívvel gondolsz az egészségügyi felvilágosító előadásra. Lám, milyen igazuk volt, ha valami baja van az embernek, forduljon orvoshoz, menjen el a rendelésre. De azonnal. Hiszen várnak...

Novobáczky Sándor

BARLANGKUTATÁS

– A nyomok arra mutatnak, hogy itt valamikor talponálló volt.

VB-ÜLÉS

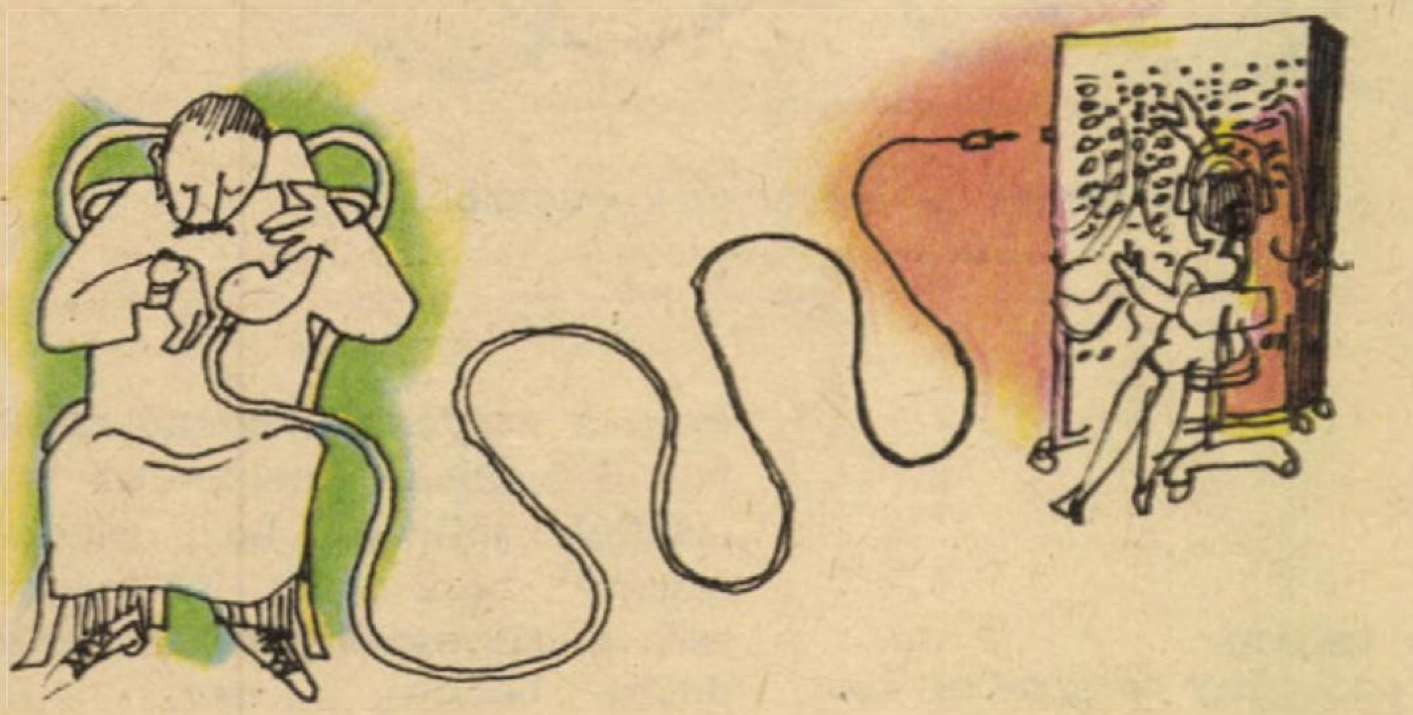

– A többit nyugodtan rábízhatjuk a mi lelkes pedagógusainkra, ők mindent ingyen megcsinálnak.

Levélváltás A „TÍZSZERES KAPCSOLÁS"-RÓL

Kedves Szerkesztő úr!

Kecskemétről telefonon arra kértek, hogy sürgősen vegyünk át Intézetünkbe egy súlyos sérültet. Várnom kellett a válasszal, amíg az illetékes sebészeti osztályunktól megtudtam, hogy a sérültet fogadja. Ezt követően telefonközpontunkkal, reggel 9 órakor „sürgős" hívással kérettem a kecskeméti kórházat. 11 órakor még nem kapcsolták. Telefonközpontunk ekkor „háromszoros" sürgősséggel kérte a hívást. 13 órakor már magam hívtam a 01-et. Előzékeny női hang „15-ös"-ként mutatkozott be, és megnyugtatóan közölte, hogy hamarosan kapcsolnak. Egy óra múlva

újabb érdeklődésemre, nem kevésbé udvariasan a „20-as" jelentkezett és arról tájékoztatott, hogy még 6 hívás előzi meg az enyémet, de ha közben „tízszeres" sürgősségű hívás érkezik, az mind eléje kerül. Ezután én is kértem a „tízszerest". Amikor 15 óráig ez sem jött, lemondtam. El tudja ön képzelni, hogy mit él át ilyenkor egy segíteni szándékozó orvos?

Kedves Főorvos úr!

A posta mintha megérezte volna, hogy róla szól a mese, Az ön levelét ugyanis pontos címzés (irányítószám is!) ellenére „Nem fogadta el" jelzéssel visszaküldték a feladónak (az Intézetnek), az pedig végül is, úgy látszik, rávette a postát: kísérelje meg a kézbesítést még egyszer, mert a Ludas Matyi szerkesztőségét nem helyezték át Honoluluba. Válaszom néhány hetes késése tehát nem rajtam múlott. (A két forintos büntetőportós borítékkal bizonyítom!)

Ha ön netán azt hinné: a posta üzleti szelleme diktálja, hogy akinek sürgős, az fizessen, akkor csak részben lenne igaza. Önt például a „tízszeres" díjért sem kapcsolták: lehet, hogy *közben* előzőleg befutott egy budapesti díszkerítést készítő kisiparos ugyancsak tízszeres díjas előjegyzése, ami elsőbbséget élvez, a szabályzat szerint, a kórházzal szemben is.

Arra se tessék gondolni, hogy a posta a bevételének a fokozására, esetleg már a hívás bejelentésekor, árverést fog tartani, és aki többet fizet, annak előbb kapcsolják a hívottat. Mert azért nem mindig a pénz diktál, különösen akkor nem, amikor emberélet foroghat kockán. Az előzékeny „15-ös", és a nem kevésbé udvarias „20-as" nincs felhatalmazva, hogy a kórházi hívást előbbre vegye. Én például az ő helyükben kegyes csalást követtem volna el a kórház és a beteg javára, de a postánál a „szabál az szabál". (Majdnem úgy, mint ötven évvel ezelőtt.)

A szabály pedig azt mondja, az „IGEN SÜRGŐS" beszélgetés díja háromszoros. Ha 15 percen belül nem kapcsolják, csak a kétszeres „SÜRGŐS" díjat kell fizetni. Az „AZONNALI" beszélgetés díja tízszeres, de ha 6 percen belül nem kapcsolják, akkor „IGEN SÜRGŐS"-sé minősül vissza. Vagyis, csak a háromszoros díjat kell fizetni. A posta tehát gondolt az ügyfél anyagi „kártalanítására", csak éppen az emberiességre, az orvos nemes hivatására és a kórházak kivételes szerepére nem gondolt. És esetleg életveszélyben forgó betegre sem. (Merő tapintatból mellőzöm a kérdést: menynyi kártérítést fizet a posta az ügyfélnek, ha egyáltalán nem kapcsol?)

El tudom képzelni, hogyha a pesti kórházat vidéki kórházzal és viszont a rendes díjért, mindenki mást megelőzve, soron kívül összekapcsolnák, és ezt szabályzatba foglalnák, akkor ezt megértenék a „15-ösök", a „20-asok", az összes „SÜRGŐSEK", az „IGEN SÜRGŐSEK" és az „AZONNALIAK" is.

Amíg azonban erre sor kerül, engedje meg, kedves főorvos úr, hogy azt tanácsoljam: idegeinek kímélése és a segítségre szoruló betegek érdekében, telefonálás helyett üljön gépkocsiba és utazzon a helyszínre. A reggeli, első, telefonhívástól elvesztett hat óra alatt nemcsak Kecskemétet járhatta volna meg oda-vissza, hanem akár Nagykanizsát is.

Földes György

A KÉSŐNJÖVŐ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Megkérdi a farmer a mezőgazdasági iskola diákját, aki nyári gyakorlaton van nála:

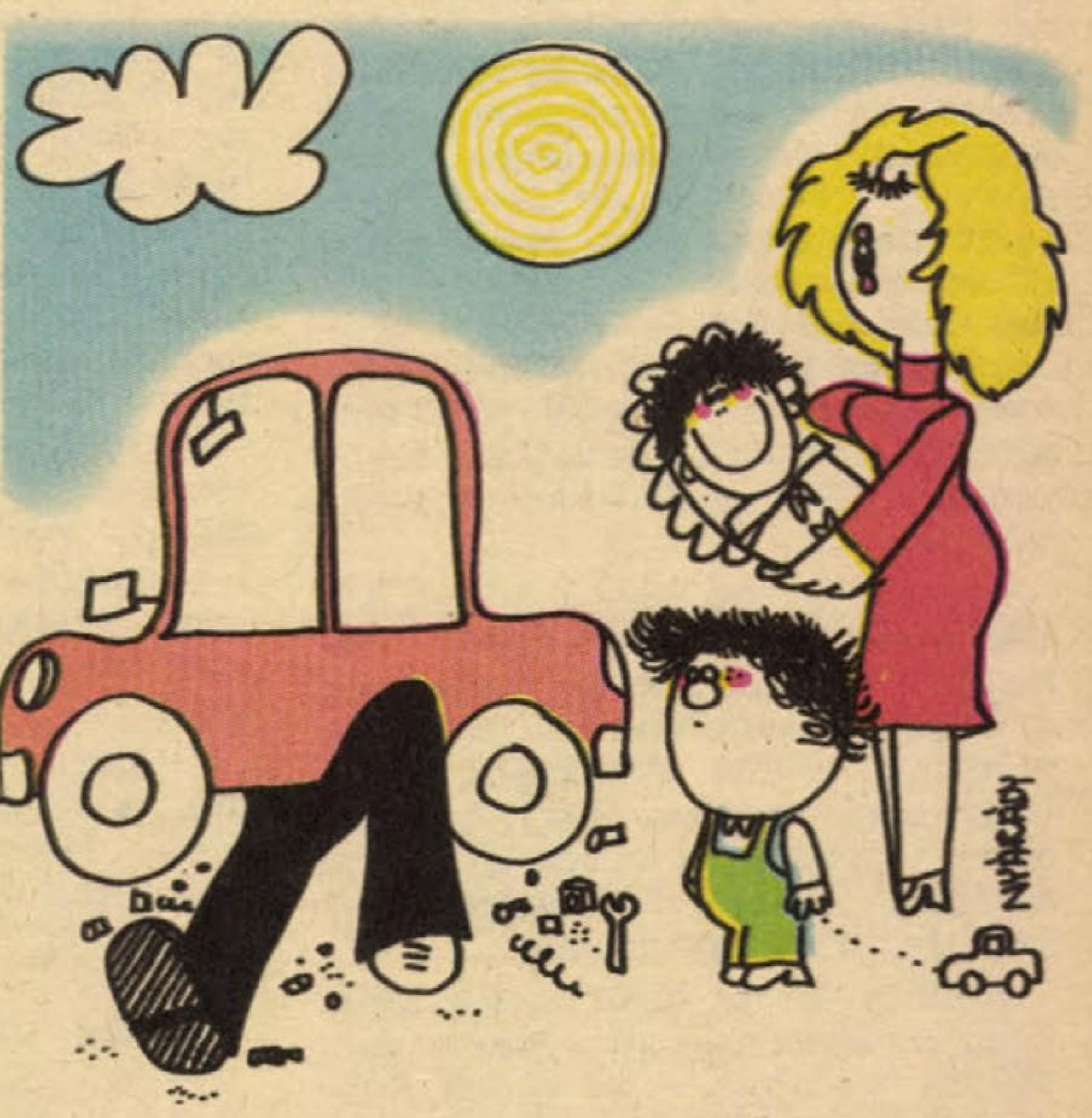
— Megszámoltál minden állatot?

— Igen.

— Nehéz volt?

— A tehenekkel és a lovakkal könnyen boldogultam, de a méhekkel annál nehezebben...

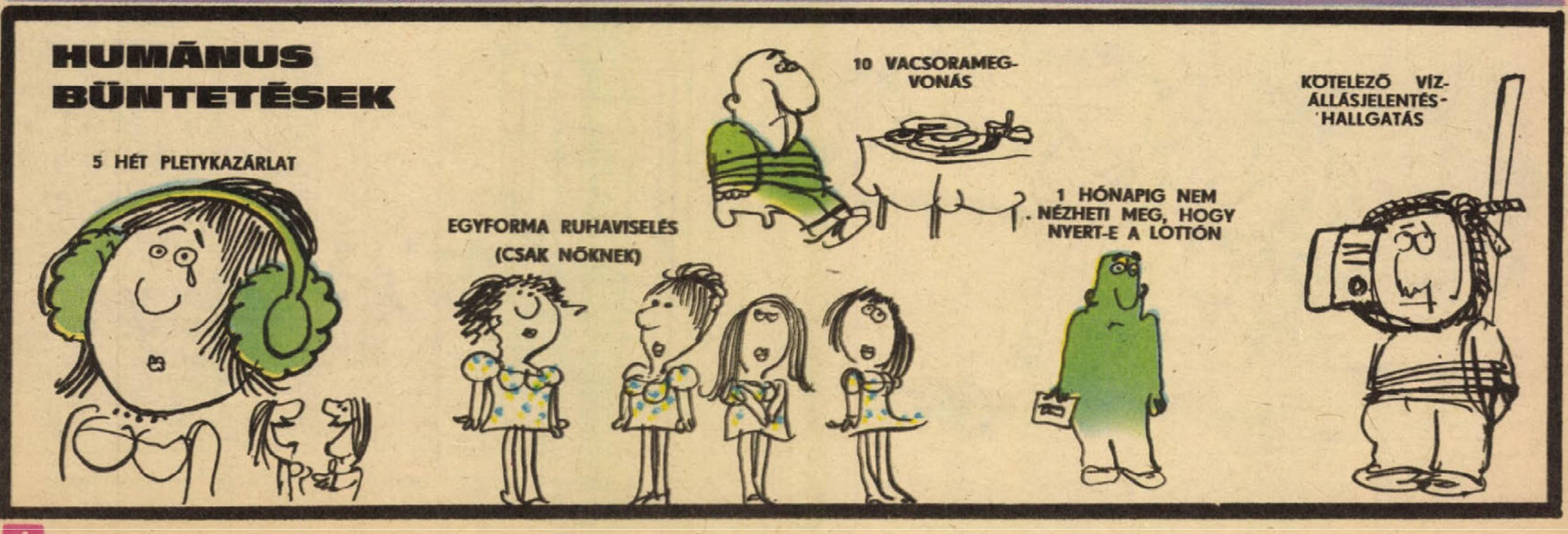

– Meg született még egy fiad is...

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC RAJZA

FIZETÉSNAP

– A reáljövedelmem egy százalékkal, a reálbérem fél százalékkal nőtt, de egy kicsit kevesebb pénzt kaptam.

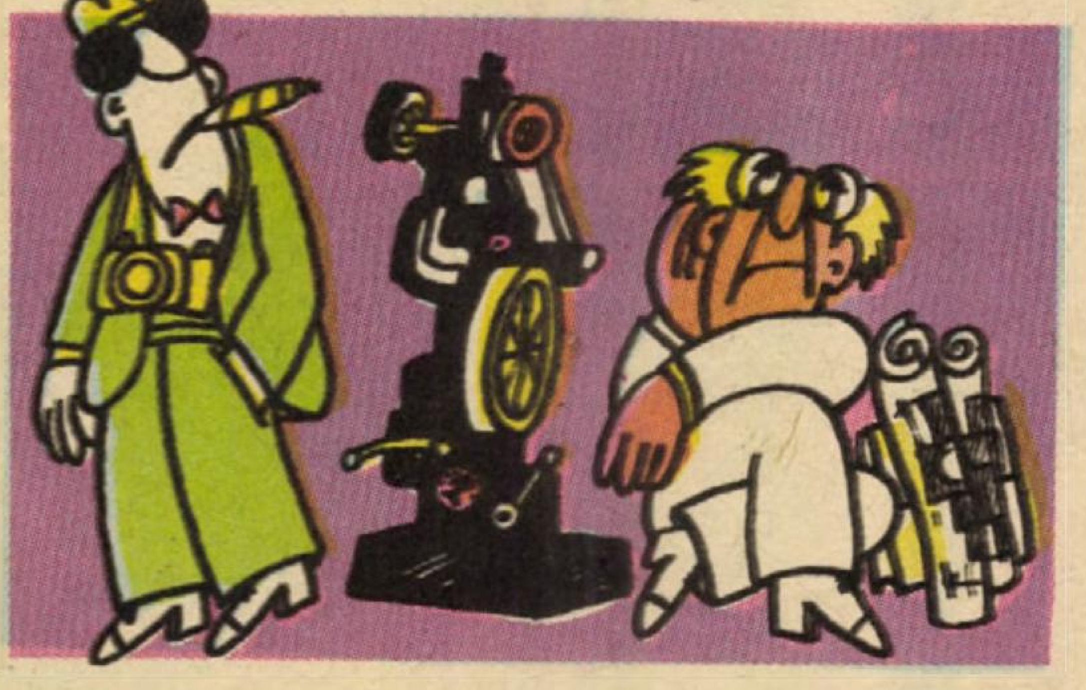
Találmány a találmányról

A stockholmi egyetem professzora Uppsala felé robogott a gépkocsiján, egyszer csak a vendégéhez, látogatóban levő hazánkfiához fordult és megkérdezte: mikor járt legutóbb Tamási községben? A magyar vendég érthetően meglepődött, és őszintén bevallotta, hogy Tamásiról csak homályos emlékei vannak. A professzor megnyugtatta: nincs különösebb jelentősége a dolognak, mindössze arról van szó, hogy tudomása szerint ott valami világra szóló találmányon dolgoznak…

Hazánkfiának — aki a Nemzeti Bank egyik vezetője — hazatérte után első dolga az volt, hogy meggyőződjék róla: igazat mondott-e a professzor? Azonnal munkához látott, és áldásos tevékenysége nyomán több minisztérium és nagyvállalat közreműködésével megalakult a növényi fehérjét magyar szabadalom alapján előállító és forgalmazó részvénytársaság.

Azokban, akik látták a tévé Zöld atombomba című műsorát, bizonyára felmerült a kérdés: vajon a Tamásiban dolgozók munkája mikorra érlelte volna meg dollárgyümölcsét, ha a Nemzeti Bank egyik vezetője a kérdéses időben nem Svédországban, hanem a Zöldfoki szigeteken folytat tárgyalásokat?

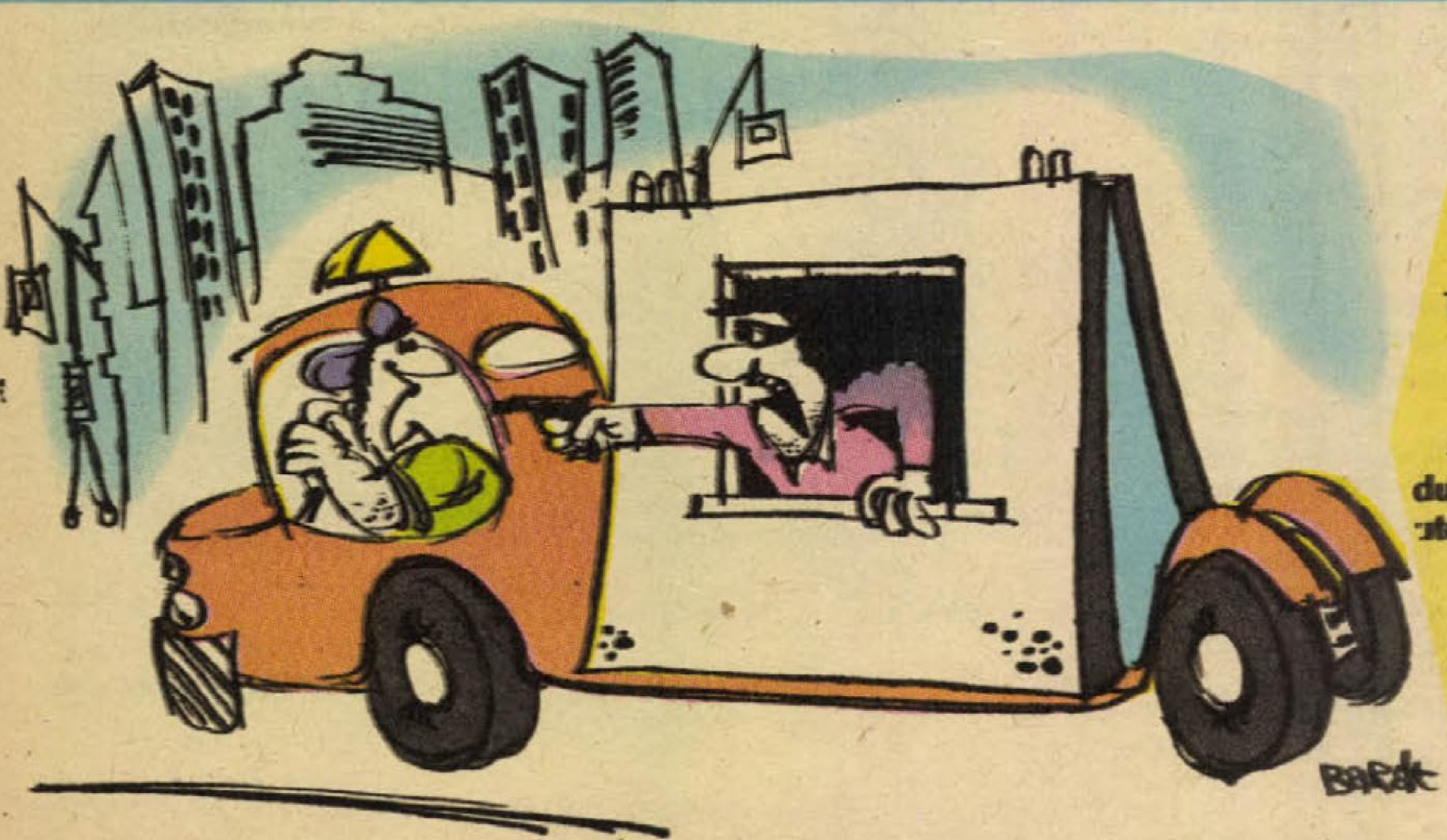
Mielőtt bárki is vérmérsékletének megfelelően válaszolna, sietek kijelenteni: a kérdés nem helyénvaló, mert a kérdező nem ismeri a magyar találmányok bevezetésének immár évszázados hagyományait. Mert azt hiszi talán a nyájas olvasó, hogy az illetékesek azonmód Asbót Oszkár nyakába ugrottak, amikor bemutatta helikopterét? Szó sincs róla! Ha az akkori hadügyminiszter unokája éppen akkor nem Svájcban üdül, és nem találkozik egy síoktatóval, akinek Szeged környékén lakó sógora mesélt a különös szerkentyűről, senki sem részesülhetne ma a helikopter áldásaiban. Jedlik Ányos hiába kilincselt volna, ha a Vasutas Rézfúvós Zeneegylet madridi koncertje után a bombardonos egy magyaros vacsorán nem kínálja meg ecetes paprikával a Torreádorok Szövetségének elnökét, híres feltalálónk kitapétázhatta volna lakását a dinamó rajzaival. És Csonka János holta napjáig virágokat locsolt volna, ha egy neves pesti erőművész, párizsi vendégszereplésekor, nem randevúzik az indiai követség titkárnőjével, aki egyik lovagjától hallott valami porlasztóról…

Sorolhatnám tovább a történelmi példákat, de gondolom, a következtetés ennyiből is világos. Találmányom tehát röviden a következő. Feltalálóink rossz úton járnak, amikor az illetékeseket gyötrik a rengeteg beadvánnyal, leírásokkal. Sokkal célravezetőbb, ha külföldön járva néhány szót ejtenek találmányukról, azután türelmesen várnak. Ha szerencséjük van, előbb-utóbb akad egy odalátogató hazánkfia, aki véletlenül értesül a találmányról, és elég tekintélye van ahhoz, hogy itthon bevezettesse.

Találmányomat ezúton teszem közkincccsé. Az érte járó díjat szívesen megosztom a tamásiakkal.

Fodor Zoltán

TÜRELMETLEN LAKÁSIGÉNYLŐ

– Azonnal forduljon a Hímző utca felé!

A KÜLFÖLD HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Hívat a góré, azt hiszem, repülünk!

– Tetszik tudni, rossz az utcánkban a közvilágítás.

– No, most végre megkaphatom a törzsgárdajelvényt!

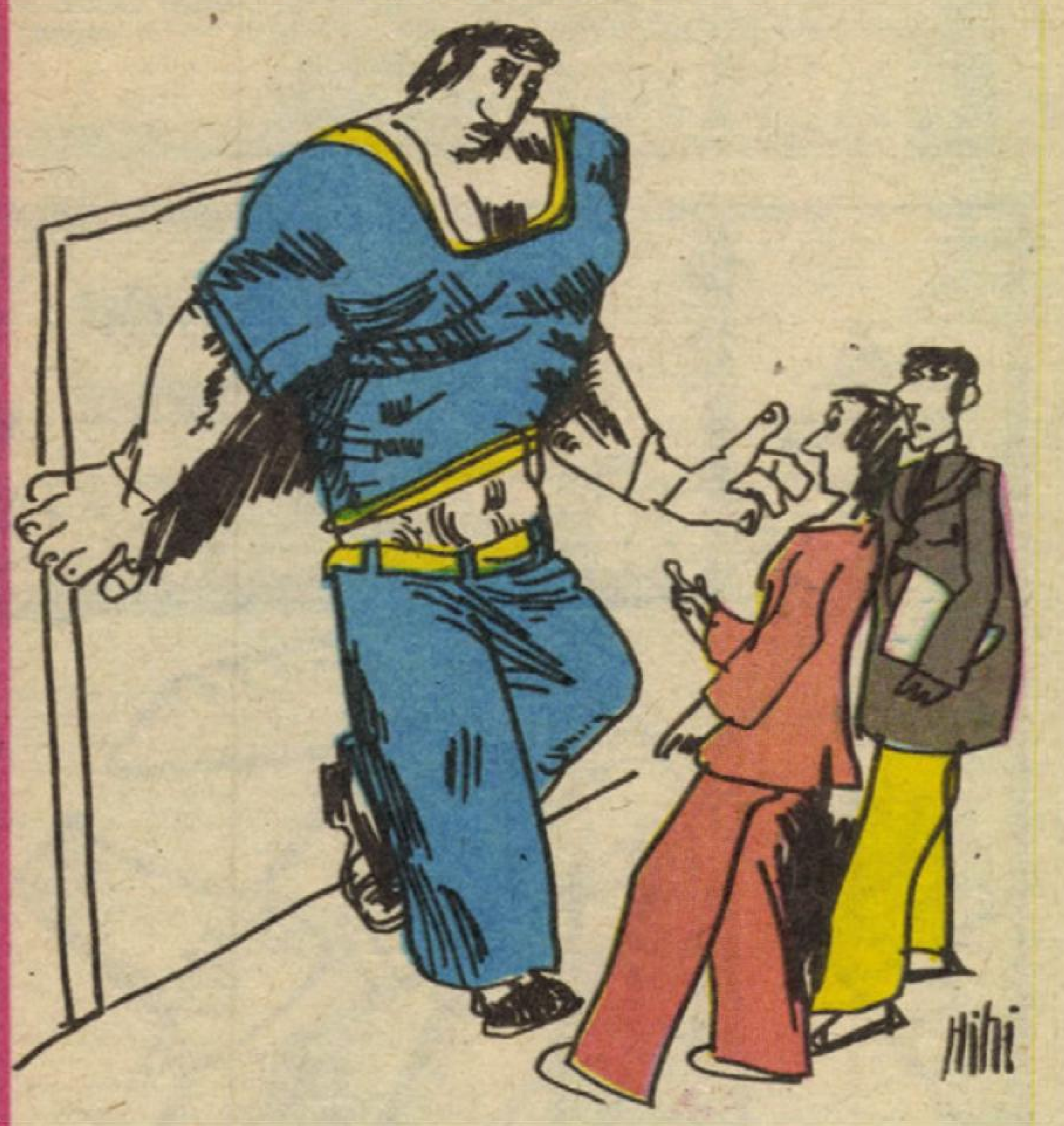
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Hangversenyen.

— Fölismered? Ez Beethoven!

— Hm, nem vagyok benne egészen biztos. Várjuk meg amíg arccal fordul a közönség felé.

MŰVELŐDÉSI HÁZ

– Stop! Itt ma semmiféle pantomim nem lesz, csak body building!

SZÉP LÁNY

Ismerős kutyatulajdonosok miről beszélgethetnének másról, ha kora reggel találkoznak, mint a kutyáikról, más kutyásokról, más kutyások kutyáiról, valamint kutyaellenségekről.

Az utóbbiakra panaszkodik most ez a feltűnően csinos, temperamentumos nagylány, akit csitri korától ismerek, az ő Gerzson névre hallgató vizslája és az én Kormosom közvetítése révén.

— Az az utálatos parkőr — mondja —, tetszik tudni, kire gondolok, arra a kilincsorrú öregre, az minden délután belém köt. Folyton veszekszik velem, valósággal üldöz. Hogy miért engedem be Gerzsont a bokrok közé. Ahogy kicsatolom a pórázt, már ott is terem, erre van ezeknek szemük, de hogy engem tegnap éjjel itt körbe kergetett egy srác . . .

— Mi?! Magát itt körbe kergették?! Kicsoda? Miért?

— Egy colos srác. És tetszik képzelni, hogy miért. De ilyenkor persze nincs senki a környéken, hogy

vigyázzon az úgynevezett rendre. Viszont Gerzson talált egy szakadt labdát, játszani kezdett vele, máris kiugrott a földből a kilincsorrú bakter, rázta dühösen a szöges botját, vegyem azonnal pórázra, mert rendelet, mert köztisztaság, mert feljelent, mit tetszik szólni?

— Hm, tudja, tulajdonképpen higiénés szempontból . . . De mi történt tegnap éjjel? Hogyan kezdődött?

A lány vállat vont.

— Nem érdekes, csak példának mondtam. Üzemi buliról battyogtam haza, szólóban, összevesztünk a fiúmmal. Ott, a lámpa alatt a colos hapsi, szövegelt valamit, aztán csak jött utánam, de nem tartotta be a követési távolságot.

— Fölháborító!

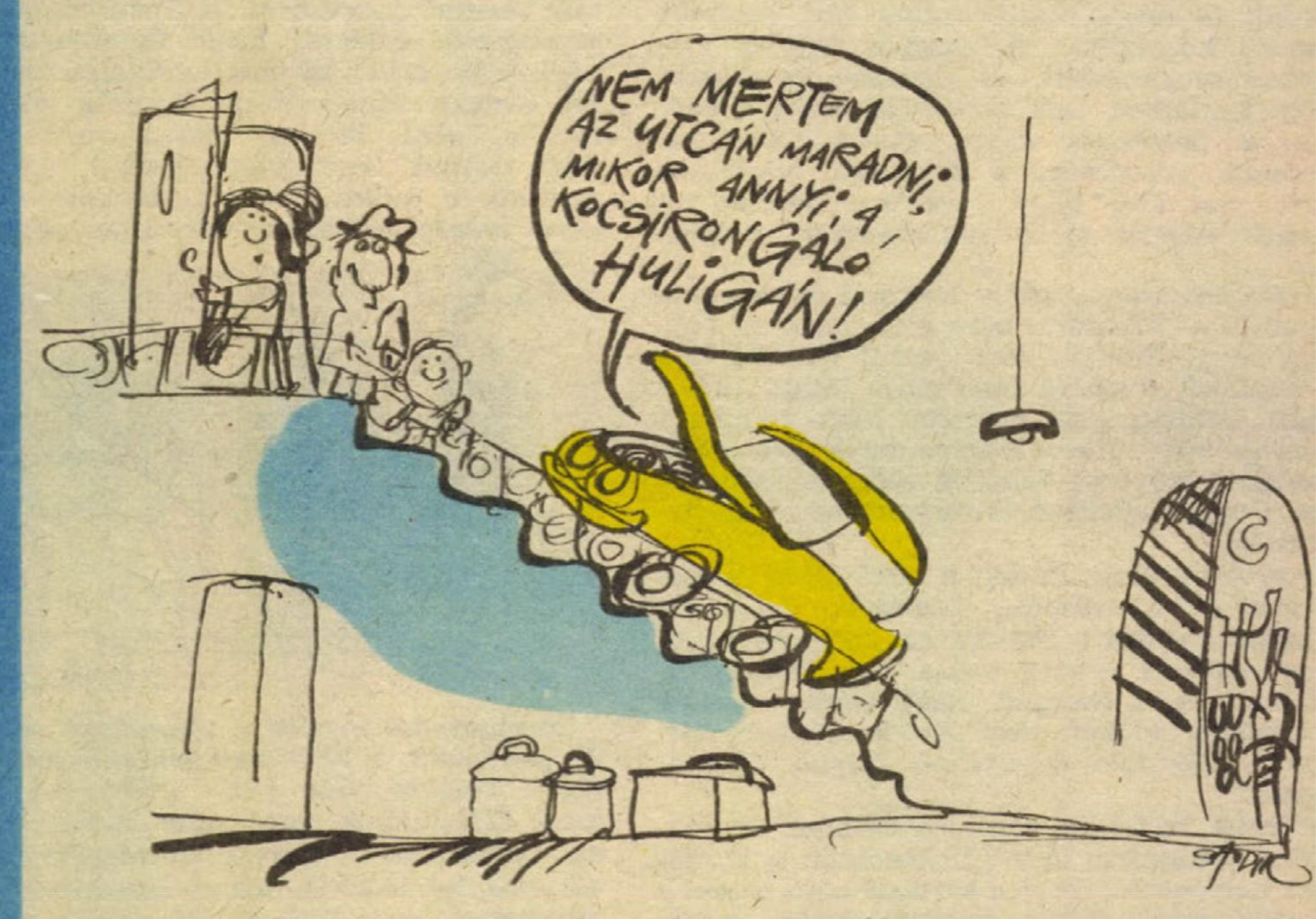
A lány bólint.

— Ja. Én is rögtön fölkaptam a vizet, mondom, állítsa már le a verklit, tata, láthatja, hogy a játszótérre soha sem engedem be Gerzsont, csak ide, a park szélére, a bokrok közé, kell neki az a kis szabad mozgás, ő vadászvizsla,

MAGYAR ALPINISTA

FÉLÉNK AUTÓ

A CSÚCSTARTÓ

Mikrofonunk előtt áll özvegy Bukjel Arnoldné, a csúcstartó.

— Kedves Arnold mama, szeretném megkérdezni, hány évesnek tetszik lenni?

— Nőtől nem illik illent kérdezni, de mán az én koromban nem számítanak az évek. Az egyik mán csak ollan, mint a másik. Nyolcvanhat múltam a múlt héten.

— Hát ez fantasztikus! És hogyan sikerült elérni ezt a kitűnő eredményt ilyen éltes korban?

— Kitartó gyakorlással, gyermekem.

— Mennyit edzett naponta, Arnold mama?

— Napi két órát gyakoroltam.

— Hát, bizony, ebben a korban ez nagy szó. Még NB I-es labdarúgóink sem edzenek többet naponta.

— Meg is látszik rajtuk, gyermekem.

— Arnold mamának van edzője?

— Csak a kényszer, gyermekem. De az nagy úr. Nem lehet neki felmondani.

— Egyéniben vagy csapatban indul szívesebben?

— Hát, hogy őszinte legyek, egyikben sem, de hát muszáj, mert a közért az utca túlfelin van, oszt nekem kell bevásárolnom az egész család részire.

Kedves hallgatóink, még nem is árultuk el, hogy milyen csúcsot tart özvegy Bukjel Arnoldné. De árulja ezt el ő maga.

— A zöld jelzés alatti átkelés csúcsát tartom.

— És hol sikerült felállítani a csúcsot?

— A Nagymező utca és a Népköztársaság útja sarkán. Itt hat másodperc alatt kell megtenni húsz métert. Mert már vált is a lámpa, jön a piros, meg a autók.

— És sikerült?

— Hát, csak másodszorra.

— Első alkalommal mi történt?

— Felöklelt a négyes busz, gyermekem. De én nem adtam fel! Amiko' kijöttem a kórházból, megint megpróbálkoztam. Mert hát be kellett valakinek vásárolni, oszt a gyerekek meg iskolába vannak, a szüleik meg dolgoznak, hát csak nekivágtam.

— És sikerült!

— Sikerült. Mit csinál-jak, nagy úr a muszáj.

Barcs Endre

– Kérem, csak egy közérdekű bejelentéssel bátorkodom önt zavarni . . .

KUTYÁVAL

nem pedig köszvényes kerti törpe. Erre ő, hogy azonnal mutassam a személyimet, ő fölír, ő hatósági közeg, mit képzelek?! Kezdem mondani neki, hogy mit képzelek...

— Én viszont nem tudom elképzelni, hogyan sikerült megmenekülnie tegnap éjszaka?

— Egyszerűen. Én harmadikra kapcsoltam, ő negyedikre, és ott, a sakkasztaloknál ért utol.

— És?

— Tetszik ismerni Gerzsont, hogy milyen szelíd, de amikor látta, hogy a vén totyakos jön felém, és rázza a szöges botját, és kiabál, otthagyta a szakadt labdát, vadul elkezdett csaholni, még a fogát is csattogtatta, teljesen kiborult, ha az a matuzsálem csak egy lépéssel közelebb jön...

— A sakkasztaloknál... a sakkasztaloknál mi történt?

— Nem álltam le sakkozni, tetszik képzelni. Én szlalomoztam az asztalok között és sikoltoztam, ő meg vette a kanyarokat utánam, röhögött és szövegelt. Amikor már nem tudtam szaladni, megfogott.

— Úristen! Megfogta?!

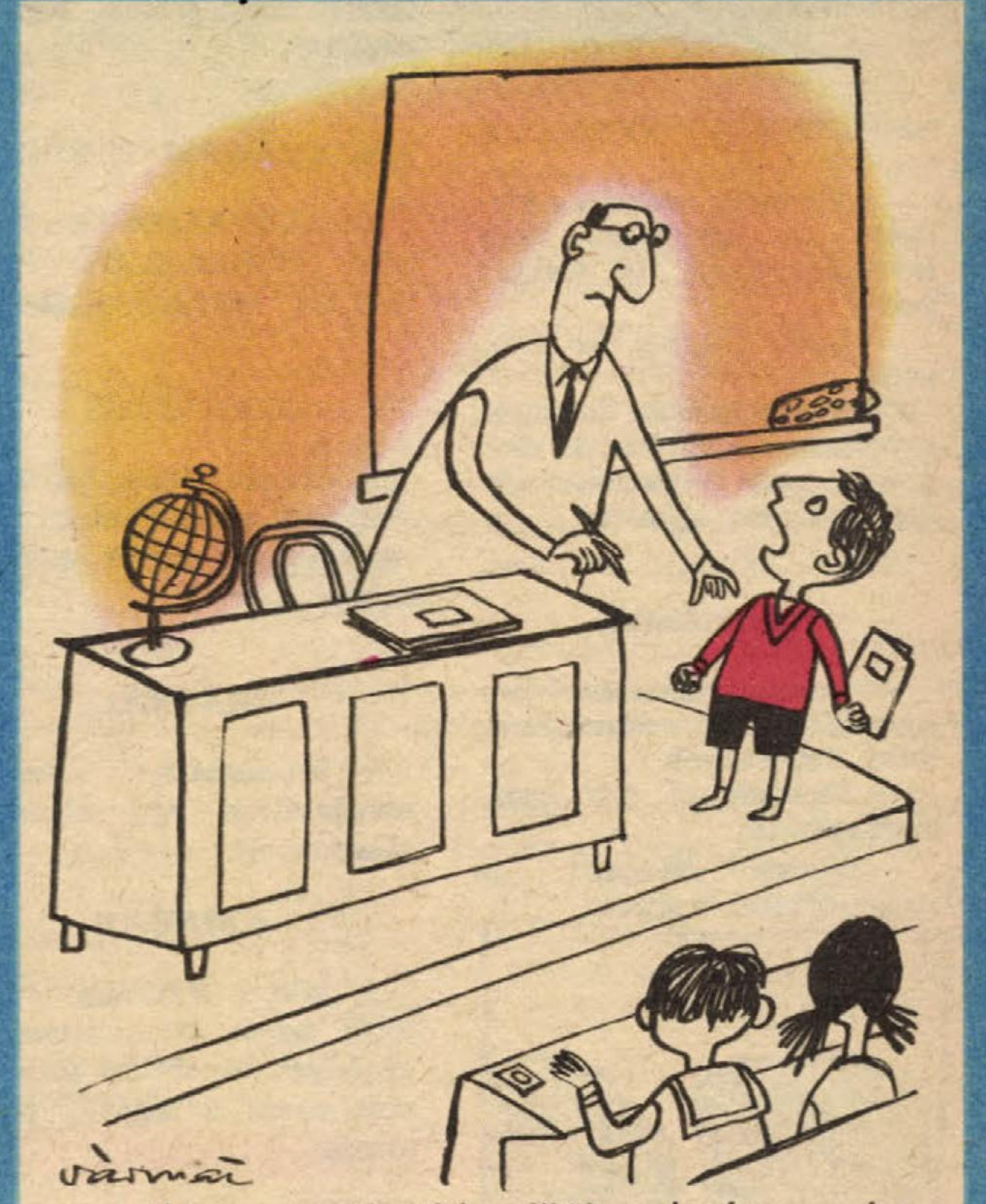
A lány legyint.

— Nem kaphatott el, mert Gerzson nem hagyta, hogy közelebb jöjjön. De el tetszik hinni, engem idegileg már teljesen tönkretesz, hogy ez a múmia minden délután leskelődik ránk... Ki is találtam valamit. Szerzek még két pórázt, összekötöm a hármat, akkor nyugodtan sétálhatok a járdán, Gerzson meg a hosszú madzag végén futkározhat bent, ettől majd pofára esik a vén dinnyecsősz, mert az eb pórázon lesz, ahogy ő követeli, mégis bent lesz! Mit tetszik szólni?

— Zseniális ötlet. De árulja már el, hogyan végződött az éjszakai kaland?

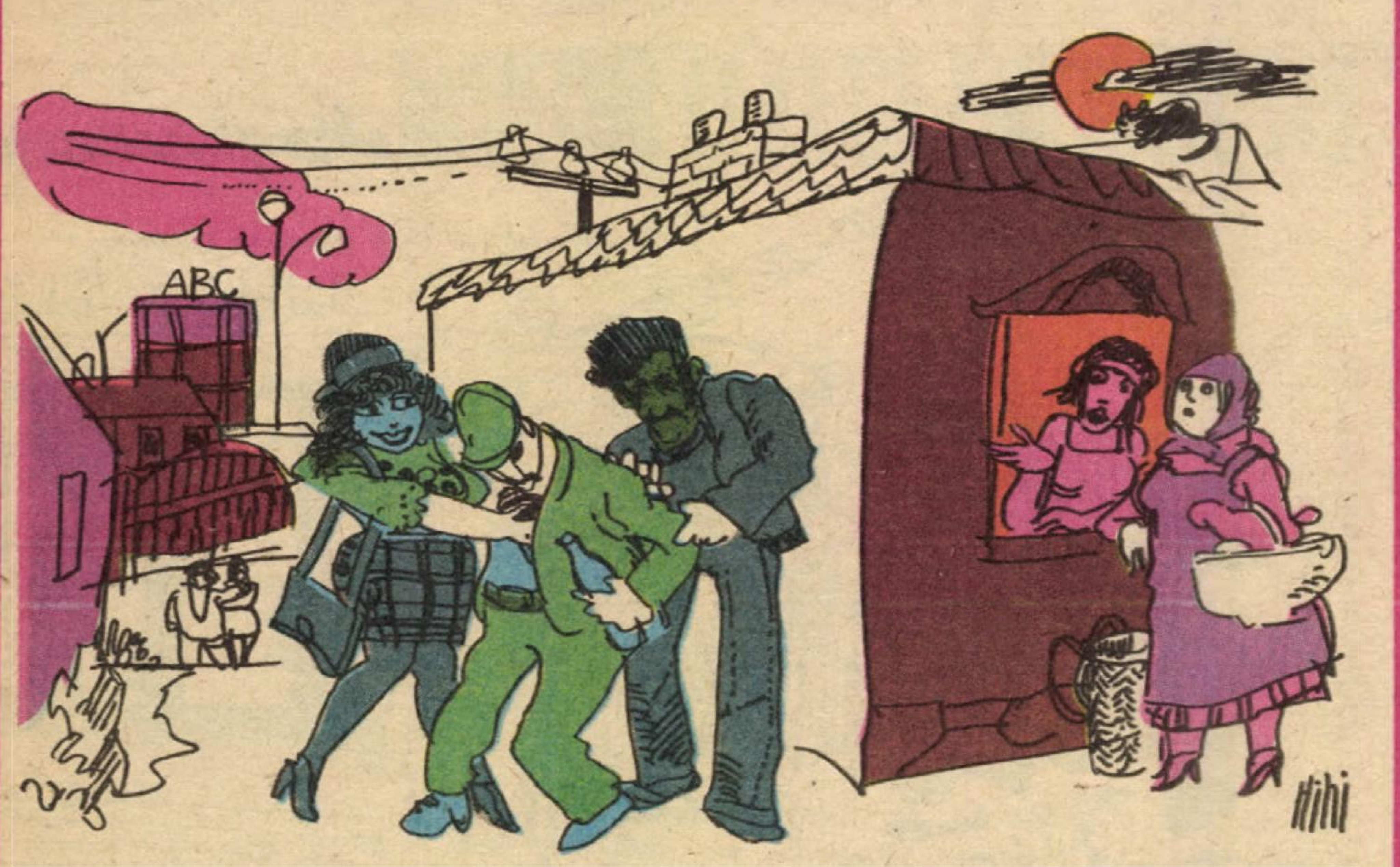
— Éjszakai kaland?! Ja, a hancúrra tetszik gondolni? Nem végződött sehogy. Épp jött két ismerős hapsi a házból, kicsit be voltak szíva, de azért el tudták zavarni a colost... Tetszene tudni ajánlani, hogy hol vehetnék olcsón két pótpórázt?

Kürti András

— Nekem egy képesítés nélküli pedagógus ne írjon bele az ellenőrző könyvembe!

URBANIZÁLÓDÁS

— Látja, szomszédasszony, most lett a falunkból igazán város...

AZ ÖNKISZOLGÁLÁS ÁTKA

— Én is csak egy doboz gyufáért ugrottam le...!

HOSSZÚ ŰRUTAZÁS

— Kíváncsi vagyok, hogy mire hazaérünk, befejezik-e a gázcsőcserét az utcánkban?!

TRIBÜN

Ted Pryngle-t, a Minnesota Warriors játékosát hatvan nap elzárásra ítélték ittas vezetésért.

— Ezer szerencse — mondta —, hogy a büntetést télen kellett letöltenem. Télen mégis rövidebbek a napok.

*

Az angol ligakupa elődöntőjében helyi rangadóra került sor. Az FC Liverpoolnak a város másik nagyegylete, az Everton ellen kellett játszania. Emlyn Hughes, a csapatkapitány így nyilatkozott a meccs előtt:

— Bill Shankly, az előző menedzserünk azt mondta: „Ebben a városban csak két csapat van, az FC Liverpool és az FC Liverpool tartalékcsapata". Ha viszont most megnyerjük a kupát, aztán a bajnokságot, végül a BEK-et, én azt mondom: egész Európában csak egy csapat van, és az az FC Liverpool.

*

Gordie Howe, a profikorong 49 éves csodagyereke múlt héten belőtte 900. bajnoki gólját. Utána, ünnepi ajándék gyanánt — hintaszéket kapott a játékostársaitól. Gyengéd figyelmeztetőként, hogy legyen végre hol megpihennie.

*

Hetenként egyszer szabályszerűen összeveszünk a férjemmel — panaszkodik a profi baseballjátékos felesége.

— Akkor én jobban jártam — mondja a profi kosárlabdázó neje. — Az én férjem havonta kapja a fizetését.

*

Les Costello, a Toronto Maple Leafs egykori csillaga pap lett, de új hivatásában sem tudott szakítani a múlttal, és „Száguldó Atyák" néven lelkészekből alakított új korongcsapatot. Az Atyákat mindenütt szívesen látják, évente egész csinos összeget hokiznak össze jótékony célra.

King Clancy, a Maple Leafs elnöke pedig táblás ház esetén is ingyenjeggyel engedi be őket a torontói szupermérkőzések lelátójára.

— Persze, kizárólag ellenszámlás alapon — mondja — Ebben a szakmában néha jól jön egy kis imádság az embernek.

(p. p.)

SZILÁNKOK

MUNKAÜGYI OSZTÁLY

— Az önök vállalata hirdette az újságban, hogy munkásszállást is tudnak adni?

— Igen. Lépjen be hozzánk.

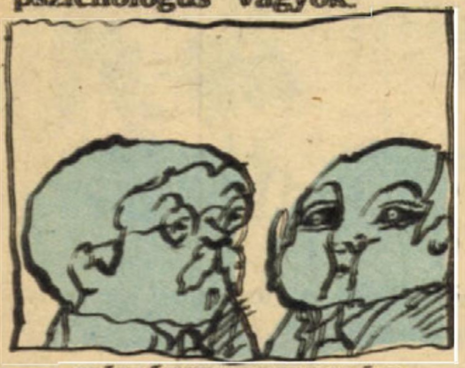
— Megmondom őszintén, egyelőre nem akarok dolgozni, csak a munkásszállást venném igénybe...

GÁTLÁSOK

— Vannak bennem bizonyos gátlások, szorongások, lelki defektusok.

— Menjen el egy pszichológushoz.

— Minek? Magam is pszichológus vagyok.

KÍVÁNCSISKODÁS

— Mennyi az ön havi átlagjövedelme?

— Egyszer ennyi, másszor annyi.

— Irigylem. Én a felét sem keresem meg.

KARAKTER

— Az ön lánya gyereket vár tőlem. Tudom a kötelességemet. Veszem a kalapom és eltűnök. Mert milyen élete is lenne annak a srácnak egy ilyen apa mellett, mint én...

LÉLEK

Elismerem, hogy X-nek tiszta, hófehér a lelke, de azért időnként a kezét is megmoshatná.

GYALOGSÉTA

— Én naponta nagy gyalogsétákat teszek Budapest és Moszkva között a TU 104-esen — mondta az utasokat kiszolgáló légikisasszony.

NAGYVÁROSI HIRDETÉS

ZAJÁRTALOM? EGYETLEN VÉDEKEZÉS: PRÓBÁLJA MEGSZOKNI!

FOGORVOS

A kezdő fogorvos húsz statisztát szerződtetett, hogy zsúfoltnak tűnjék a rendelője.

ÓRÁSNÁL

— Mennyiért tetszik megjavítani egy elrontott pásztorórát?

JÓBARÁT

A könyv állítólag a legjobb barát. Elolvastam X regényét. Azóta rá sem tudok nézni a legjobb barátomra.

TRAFIKBAN

— Valami jóféle szívnivalót szeretnék. Például friss levegőt.

RÉGI HÁZASTÁRSAK

— Nekünk már nem kell sokat beszélnünk. Egy szemhunyorításból, egy vállrándításból, egy apró mozdulatból sem értjük egymást.

RENDŐRI HÍR

H. Lajos a körúton ittasan vezette menyasszonyát. Nyolc napon túl gyógyuló sérülést szenvedett, amikor ittassága miatt a menyasszony felpofozta.

Galambos Szilveszter

MUNKAHELYI TORNA

— Megálljanak, emberek, most tíz perc testmozgás következik!

JELZŐLÁMPA-JAVASLATUNK

Fő

Rémes álmom volt. Azt álmodtam, hogy Hollanda Emánuel néven újságírással töltöm napjaimat, és régi haverom, a játékmester így szól hozzám:

— Idefigyelj, szakóca — mert álmomban mindig ilyen hülye neveken szólítanak —, legközelebb a te fejedet is feladjuk a Fő a fejében. Gyere el, majd vidámak leszünk.

Persze, hogy elmentem. Még két számmal nagyobb sapkát is kellett vennem, úgy dagadt a fejem a büszkeségtől. Lám, mégis vittem valamire álmomban. Feladják a fejemet a Fő a fejében. Mark Twain nem érhette meg, hogy feladják a fejét a Fő fejében. G. B. Shaw sem. És akkor én... Hollanda Emánuel... na? Szeretettel tapogattam meg a fejemet, mint ifjú anya elsőszülöttjét a bérmáláskor, na, öreg, téged ma feladnak.

A Budapest Szálló nagyterme zsúfolva volt, amikor megérkeztem álmomban a fejemmel. A havert már elfogta az egyenes adások frontátvonulása. Kelletlen volt, mint egy fájós fog. Ha rajtam áll, azonnal telefonálok Szívós Pistiért, elérzéstelenítjük, kihúzzuk, kész.

— Na, itt vagy, kabóca? — mondta. — Okosabb, ha rögtön elbújsz, mert valaki kiszúrja a fejedet élőben, és akkor lőttek.

Berugdostak a kis asztal alá, ahol rejtve voltam a vetélkedők elől, viszont jó kilátásom nyílt a haver térdére, valamint a háttérben elhelyezett táblákra, amelyek egyike — s amikor erre gondoltam, végigfutott lényemen az őszinte öröm langyos teje az asztal alatt —, Hollanda Emánuel fejét rejtette.

Aztán xilofonokon és rakétaelhárító rakétákon feldübörgött a szignál, és máris jöttek a vetélkedők, hogy fennen fitogtassák felkészültségüket. A táblákat jó előre négyzetekre osztották. A fitogtatóknak választaniuk kellett a betűvel és számmal jelzett kockák közül, mire kaptak egy kérdést. Ha helyesen válaszoltak, a kocka kifordult, és egy fej részlete vált láthatóvá. Aki két-három részletből meg tudta mondani, kit ábrázol a kép, kapott egy similabdát, s azzal boldogan nyüszítve hazaszaladhatott.

Siva istenasszony, Jimmy Carter és a lochnessi szörny fejét pillanatok alatt kivetélkedték a dörzsölt jelenlevők, és amikor a haver berugdosott az asztal alá, hogy „most te jössz, radóca", laskává tiport hüvelykujjamat szopogatva is dagadó érzés töltött el, legalább jó társaságba kerültem a fejemmel.

— Bé kettő — mondta valaki, akit hangjáról harmincöt éves peremkerületi anyagbeszerzőnek ítéltem, zöld kardigánban.

— Bé kettő — szólt a játékmester, a papírjai között matatva. Íme a kérdés: „Hogy ityeg a figyeg?"

— Csak úgy csipog — vágta rá álmomban a vetélkedő.

— Helyes a válasz! — rikkantott a haver. — Máris fordulhat a kocka.

Ezen a kockán a bal szememnek kellett volna lennie, a megfelelő fül árnyékával. Fordult is, de nem volt rajta semmi. Nem volt rajta semmi!

— Hehe — mondta zavartan a játékmester. — Nézzünk egy másik kérdést.

— Cé három — kiáltotta a vetélkedő.

— Cé három. Ihol a kérdés: „Ki, hol, miért és mikor?"

— Ő, ott, azért és akkor! — kollokvált kapásból a kardigános.

— Nagyszerű! — üvöltött a haver. — Forduljon a kocka. Nézzünk az áldozat szeme közé.

Ezen a kockán se volt semmi. A dé egyen sem, az á négyen sem. Némi bizonytalan reszketés, mosogató színű vibrálás, ez volt a fejem.

— Megbocsáss, fapóca — taposott be az asztal alá a játékmester. — Technikai hiba.

De akkor már én is feladtam a fejemet. Mert tudtam, hogy a gép nem téved, csak összegez. Apró negatívumokat és parányi pozitívumokat ad össze gusztustalanul táncoló pocsolyává. Hogy ez a fej tán nem bolond egészen, de bölcsességnek persze nyoma sincs benne, hogy lopni tán szégyell, de eredetire sose futná neki, hogy ez a fej egy nulla, kedves nézőink, méghozzá nem is nagy, diadalmas és kövér nulla, hanem nullának is csak icike-picike, szürke és jelentéktelen.

— Hehe — próbálkozott még a szerencsétlen haver. — Nos, talán így is meg tudnánk állapítani, kit ábrázol... illetve kit nem ábrázol ez az izé...

— Természetesen — mondta a kardigános. — Ez Hollanda Emánuel újságíró.

Rámismert. Ez volt a keservesebb. Úgy ébredtem, mint akit a kutya szájából húztak ki. Sokáig semmi sem tudott vigasztalni. Később is csak az, hogy más is álmodhatta volna.

Peterdi Pál

Megkérdeztük rajzolóinkat: MIKOR LÉLEGEZNÉNEK FEL?

Sajdik Ferenc:

— Ha leemelnék rólam a tömeget.

Brenner György:

— Ha valami egyszerű ügy elintézése mindössze 3 napomba kerülne.

Szűr-Szabó József:

ha a kicsit felvennék a bölcsődébe...

ha már kifizettem az érettségi bankettszámlát...

ha már felvették az egyetemre...

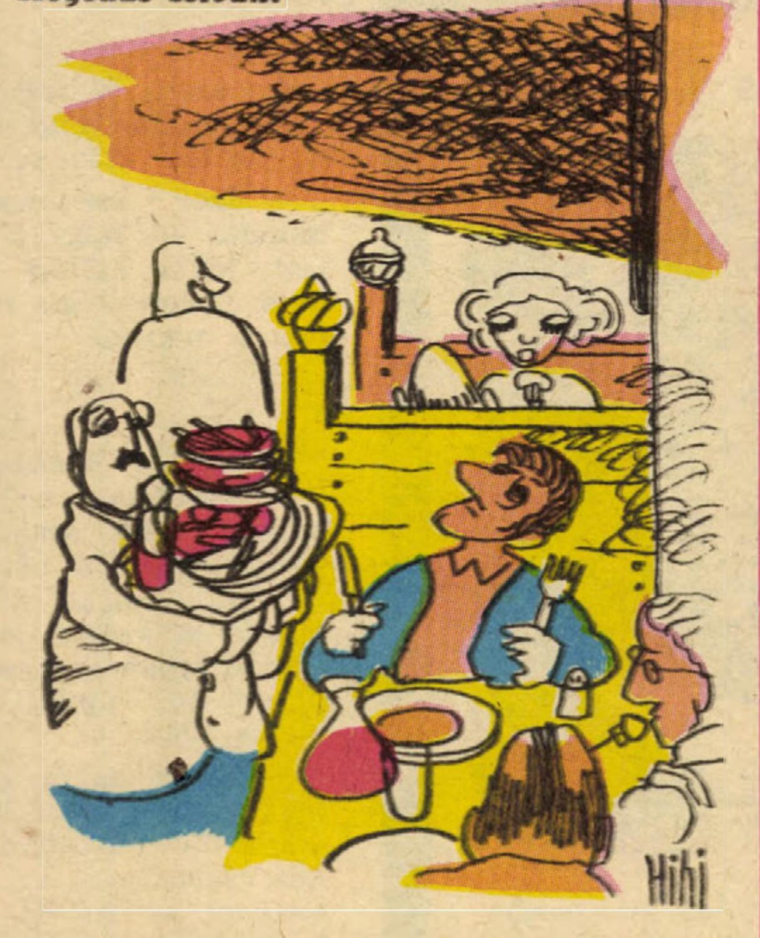
...és ha ezt így tudom végigcsinálni a dédunokámmal!

Lehoczki István:

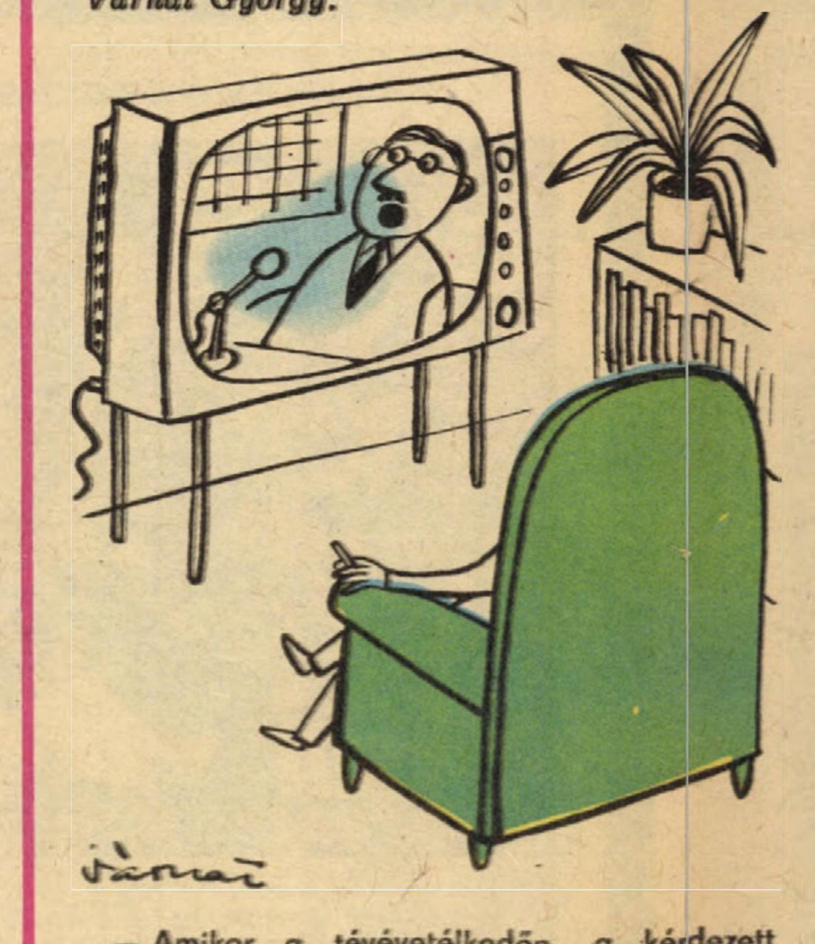
— Ha tudnám, hogy nem vagyok egyedül.

Hegedűs István:

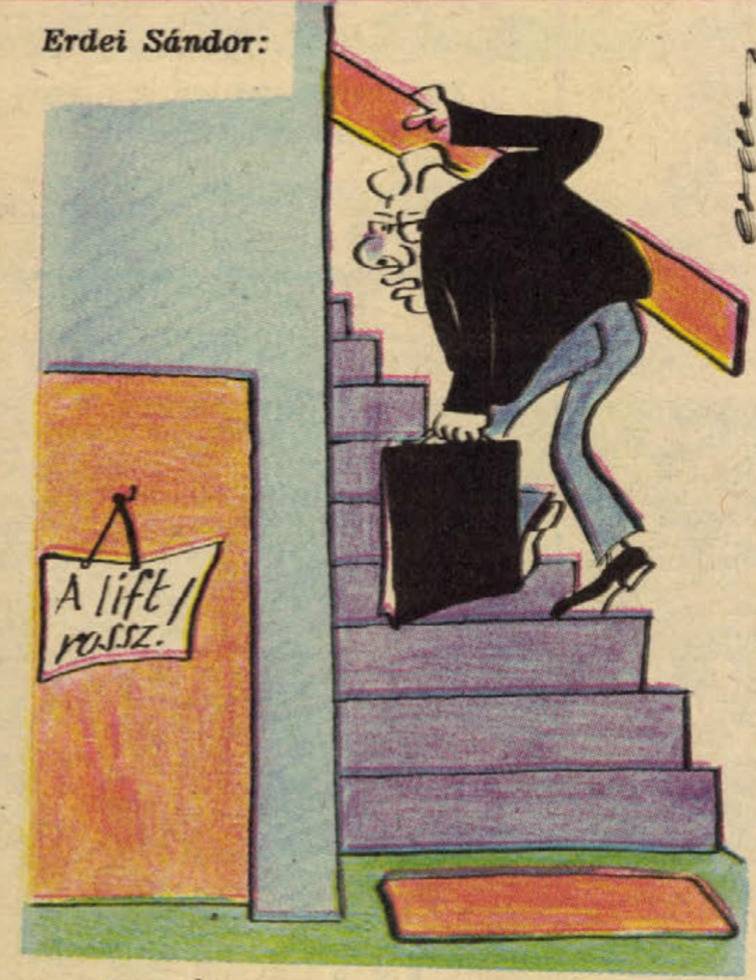
— Ha lenne itt-ott egy-egy légkondicionáló berendezés.

Várnai György:

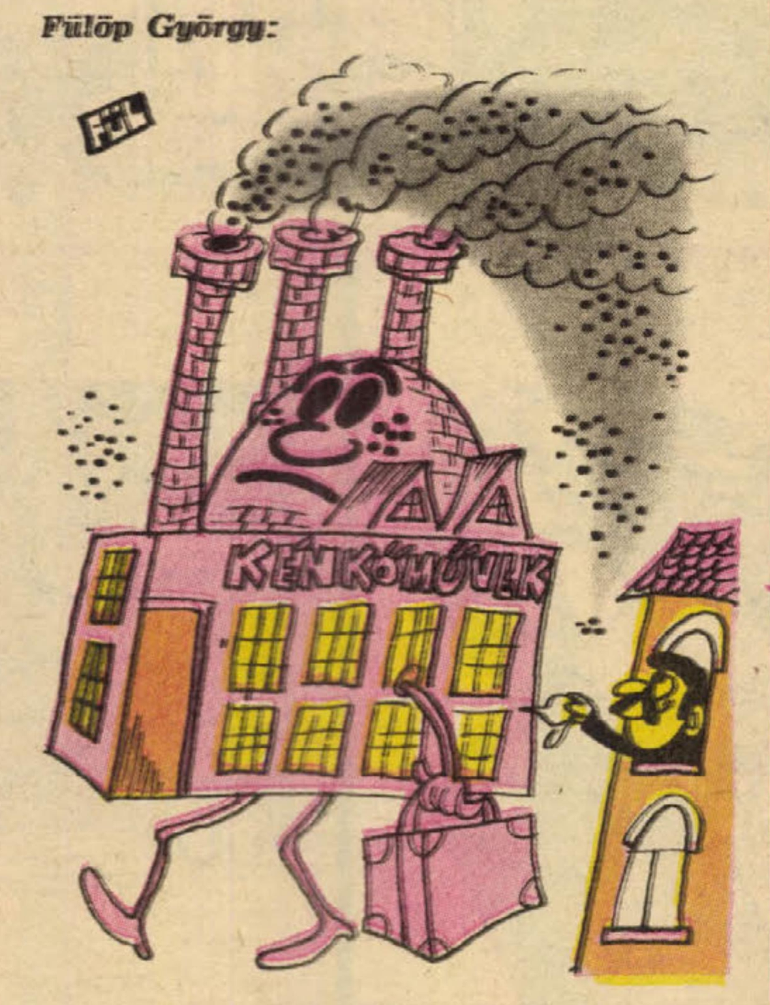
— Amikor a tévévetélkedőn a kérdezett meg tudja mondani, hogy a „Talpra magyart" Petőfi írta.

Erdei Sándor:

— Engedjék meg nekem, hogy akkor válaszoljak, ha fölértem a VI. emeletre.

Fülöp György:

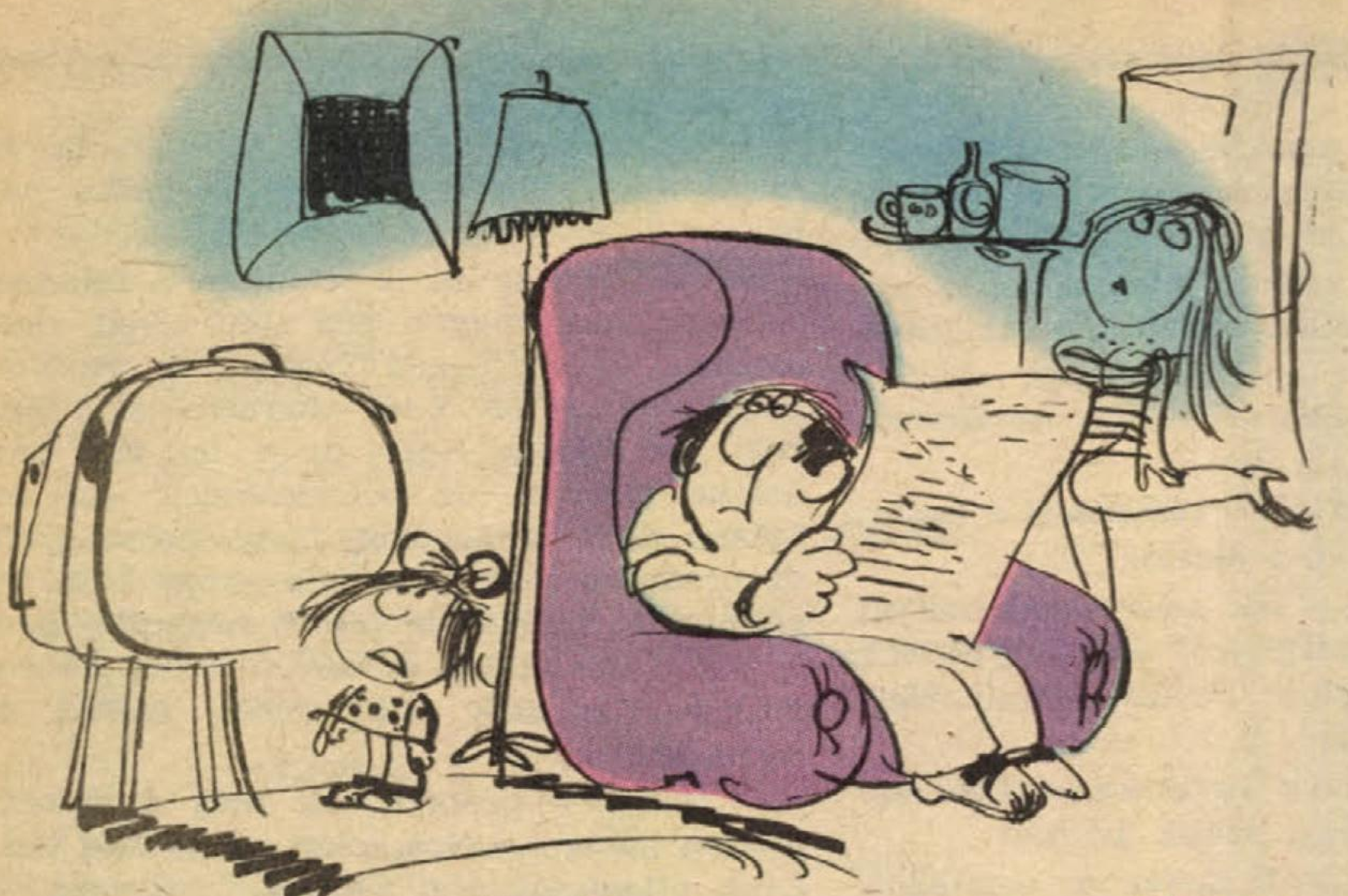

— Ha a társbérlőm vidékre költözne.

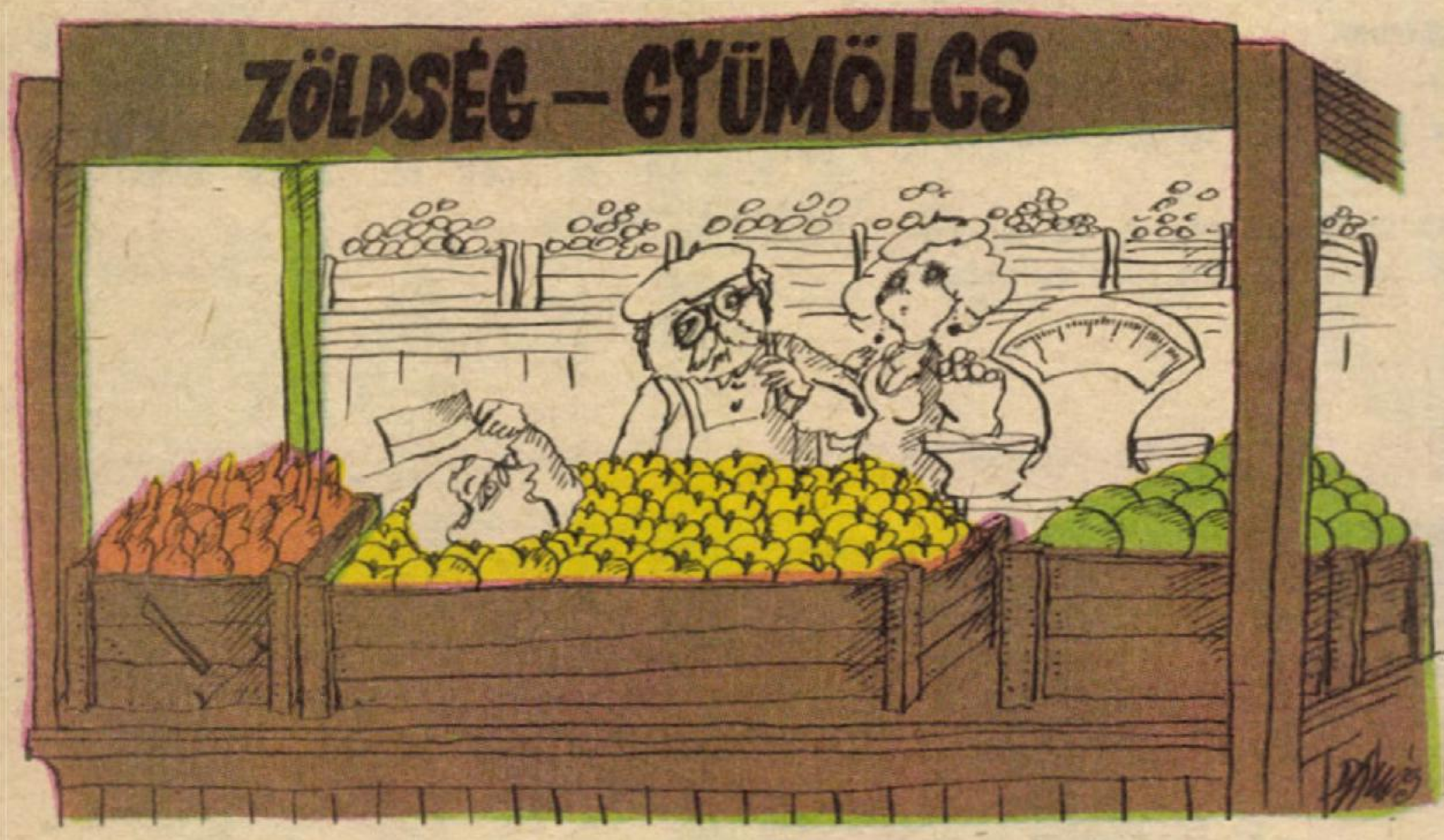
Tót Gyula:

— Egy névváltozás esetén.

– Én azért majd többet törődöm a gyerekem szerelmi problémáival . . .

– Jó napot kívánok, népi ellenőr vagyok . . .

CSICSÁS KÖZÉRT

Egyetlen születési hibám van, hogy férfi vagyok. Ezt az antropológiai fogyatékosságomat kihasználva gyakran leküldenek a közértbe vásárolni. És én olyan gyámoltalan vagyok, hogy a közért boltot még a csemegebolttal is összetévesztem, s így hiába mondja családtagom, hogy hozz a közértből egy kiló öthatvanas lisztet, én képes vagyok, és a csemegéből viszem. Talán azért, mert mindkét típusú üzlet úgy hasonlít egymásra, mint két ikertestvér.

És itt kezdődik az én nagy bajom. Mivelhogy a fentebb jellemzett szellemi állapotomra való tekintettel bevásárlás előtt mindig úgy bocsátanak utamra hazulról, hogy egy cetlire fel kell írnom: 1 liter tej, ára öt forint; 1 kiló zsír, ára húsz forint, két kiló burgonya, ára változó — de ne számold bele a fröccsödet! —, és még hozz egy kiló fehér kenyeret, három citromot, két poharas tejfelt, egy karalábét, két sárgarépát, egy fehérrépát, egy petrezselyemzöldet, fél kiló darált húst, és ugyanannyi zsemlemorzsát — az egészre kapsz egy százast, aztán a visszajáró pénzzel elszámolsz.

De hát, említettem, hogy férfi vagyok! És belépve az üzletbe a cetlivel, a százassal és a dugi pénzemmel — rögtön elkezdem pásztázni szememmel a polcokat. S a közért, meg a csemegeüzletek polcait elsősorban a naiv férfi bevásárlók miatt rakják tele.

Tehát nézem a cetlit, hogy tejfel. És látom a polcon az örök szavatossági idejű pingált tányért, három jóképű cigarettával a közepén. Na, mondom — persze csak magamban —, ilyet veszek a vasárnapi ebédhez. És beteszem a kosárba.

Aztán ismét nézem a cetlit, hogy zsír. De látok harminckét polcon

olyan csicsás üvegeket röviddel feltöltve, hogy egyszerűen muszáj vennem egyet.

És veszek ajándékkosarakat nyolc művirággal a karalábé helyett, tomahawkot golyó rágógumival feltöltve a zacskós burgonya helyett, tasakos szívószálat, önjáró porcelán csokoládét, vízhatlan csipeszt, sajtízű fogkrémet rumízű dohányt, petrezselyemlét és fagyasztott zellerkrémet minden helyett.

És örömmel rohanok haza a családhoz, hogy manapság mi minden kapható, amikre a férfiember dugipénzét sem sajnálja.

És nézi otthon a nőnép, hogy milyen gavallér vagyok, de aznap nem eszünk mást ebédre, mint egy pingált tányért színes rágógumicskákkal, sajtízű fogkrémmel körítve.

Hát ezért menjen a magamfajta bevásárolni a közértbe?!

Tormai László

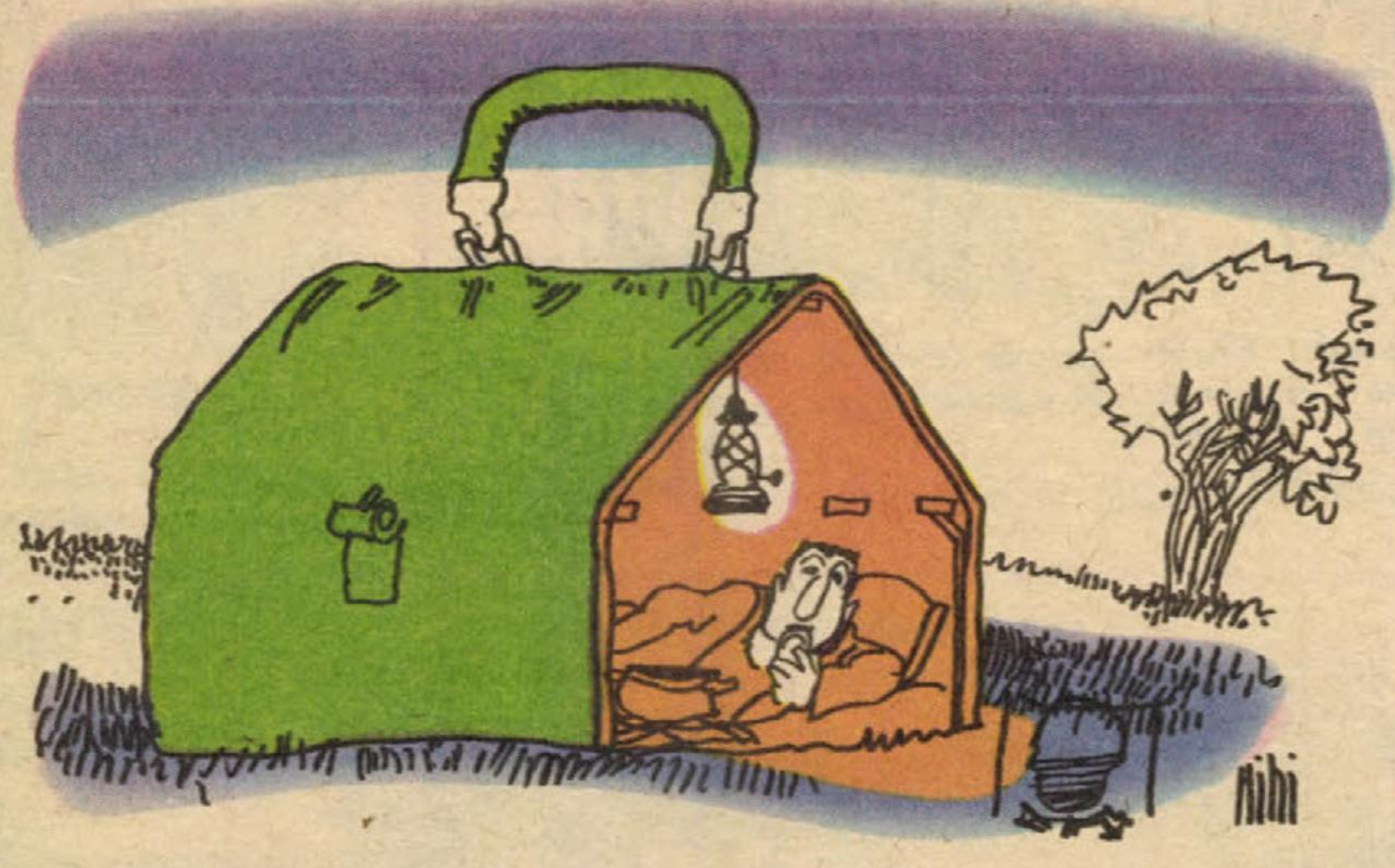
Bejön a látszerészboltba egy vevő, az eladó odapillant és azt mondja:

— Jó napot, önnek kilencdioptriás szemüvegre van szüksége.

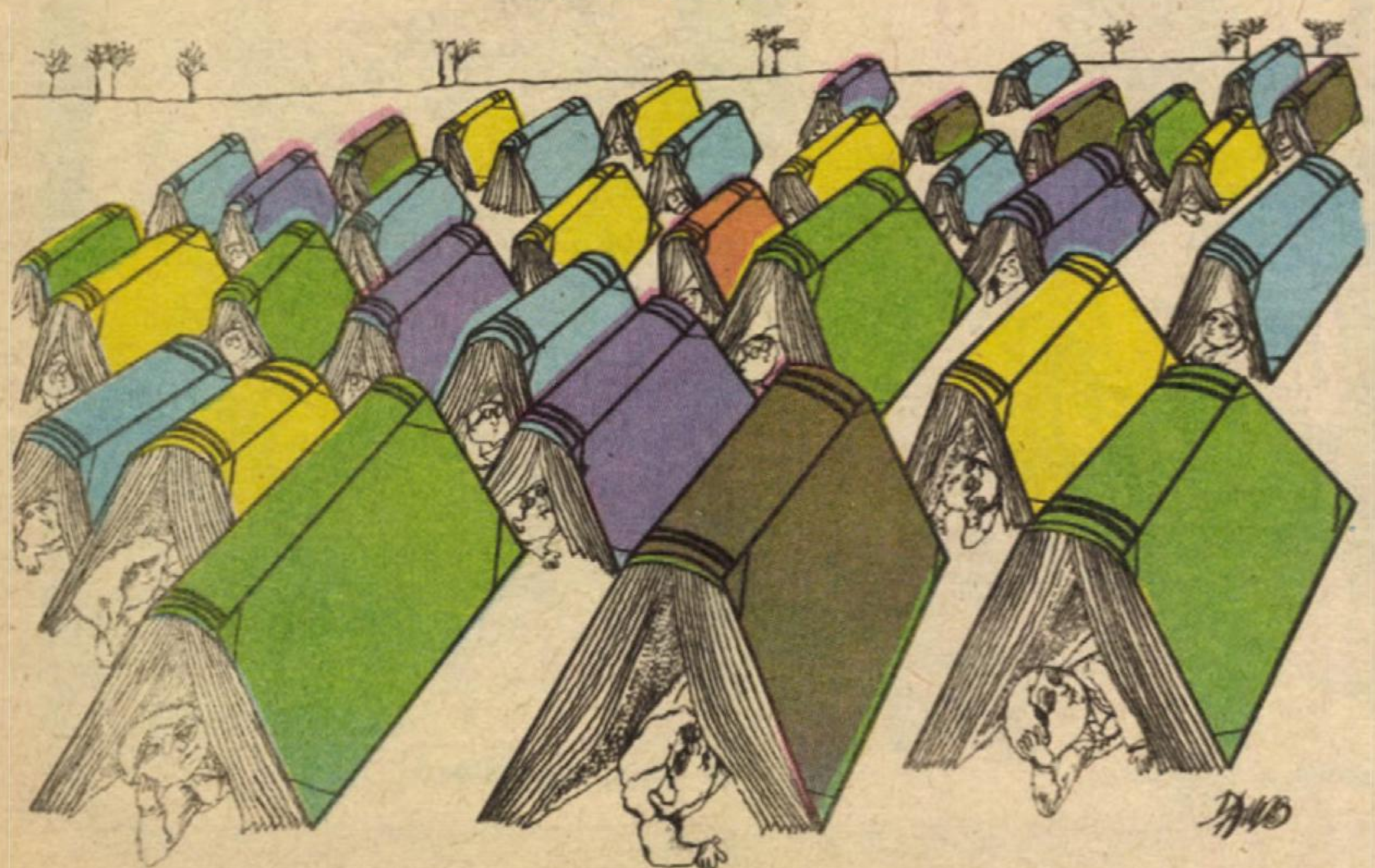
— Honnan tudja, hogy én ennyire rövidlátó vagyok?

— Csak sejtem. Abból, hogy az ajtó helyett a kirakaton át tetszett befáradni.

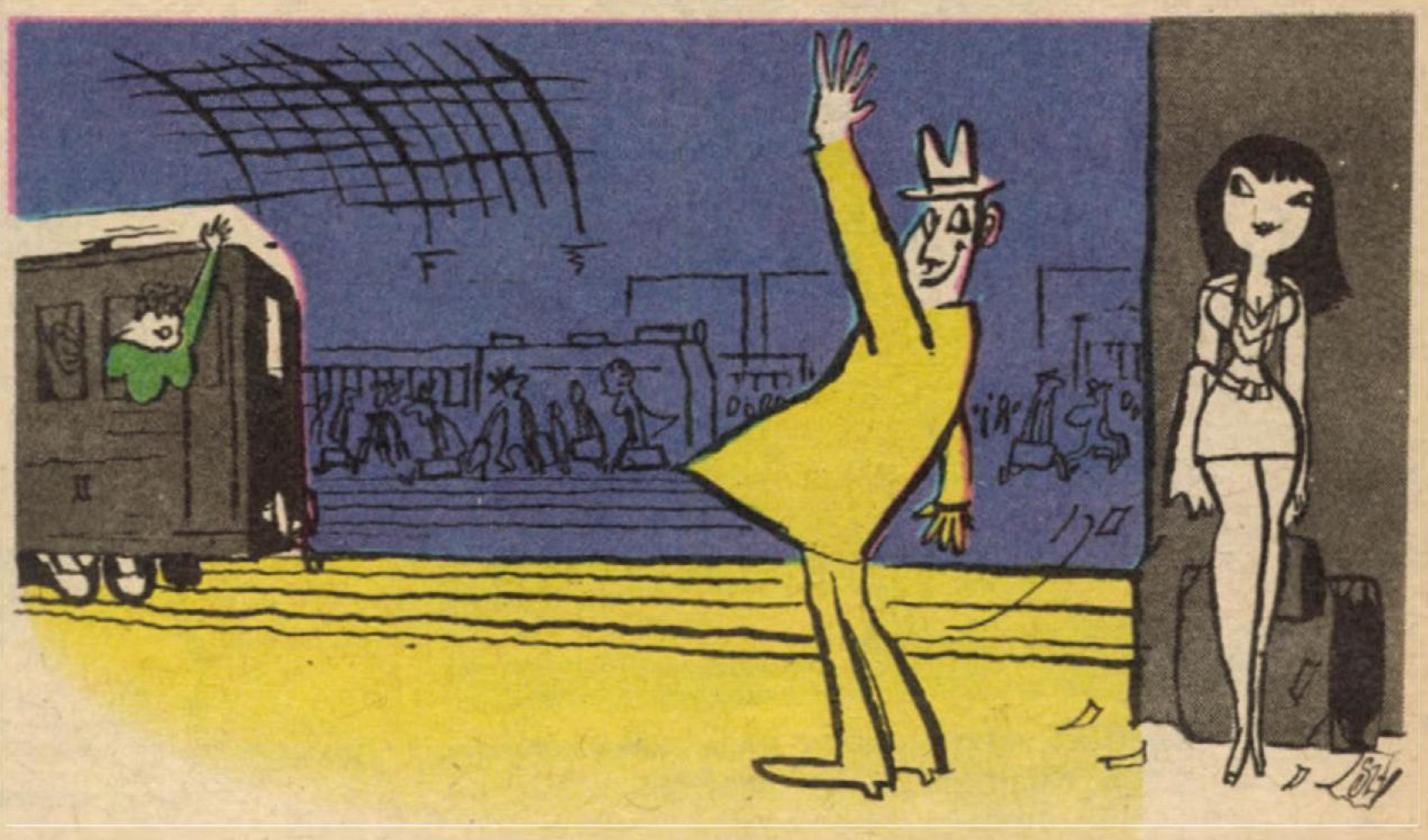
VADKEMPINGEZŐ

OLVASÓTÁBOR

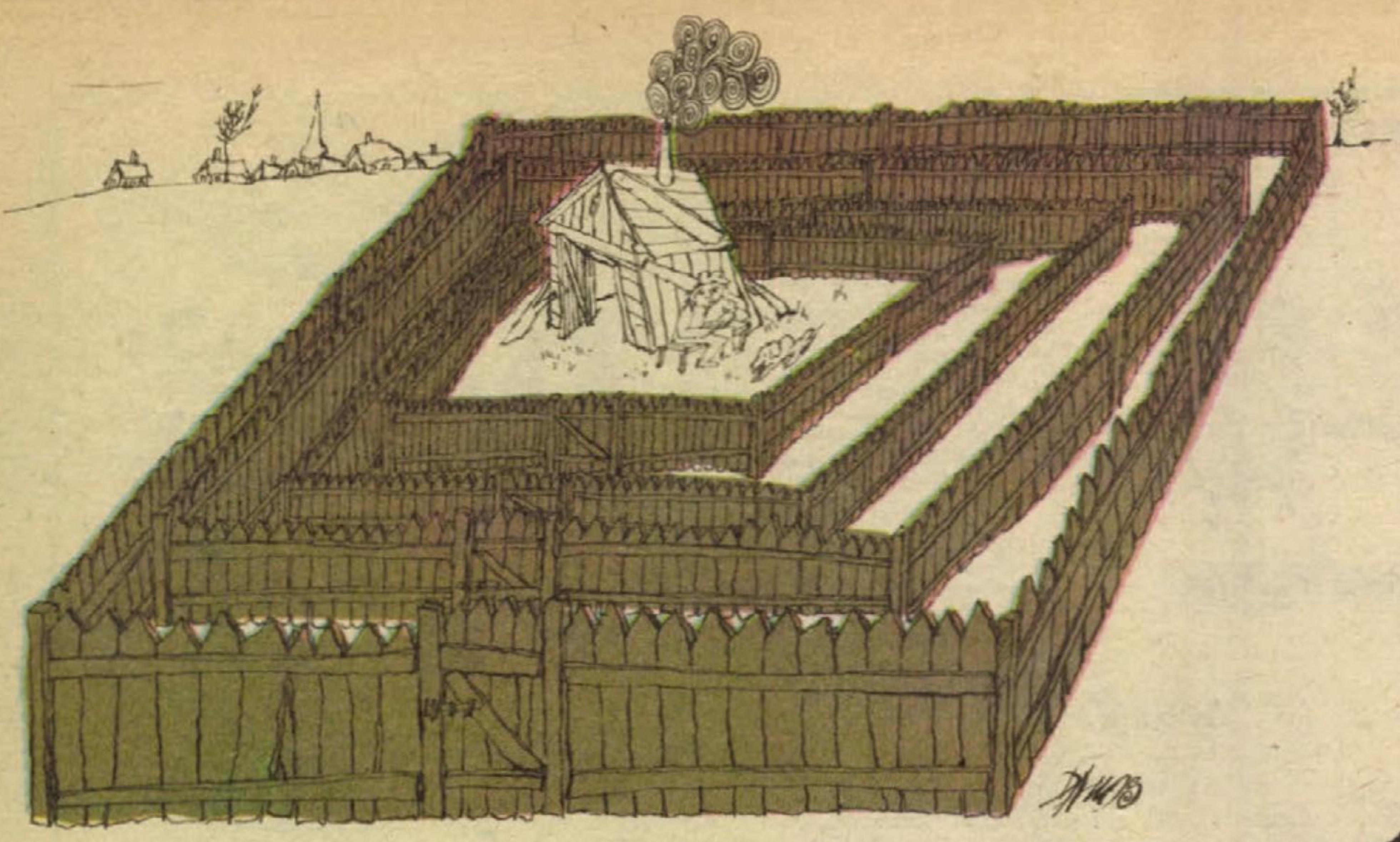
MENTESÍTŐ VONAT

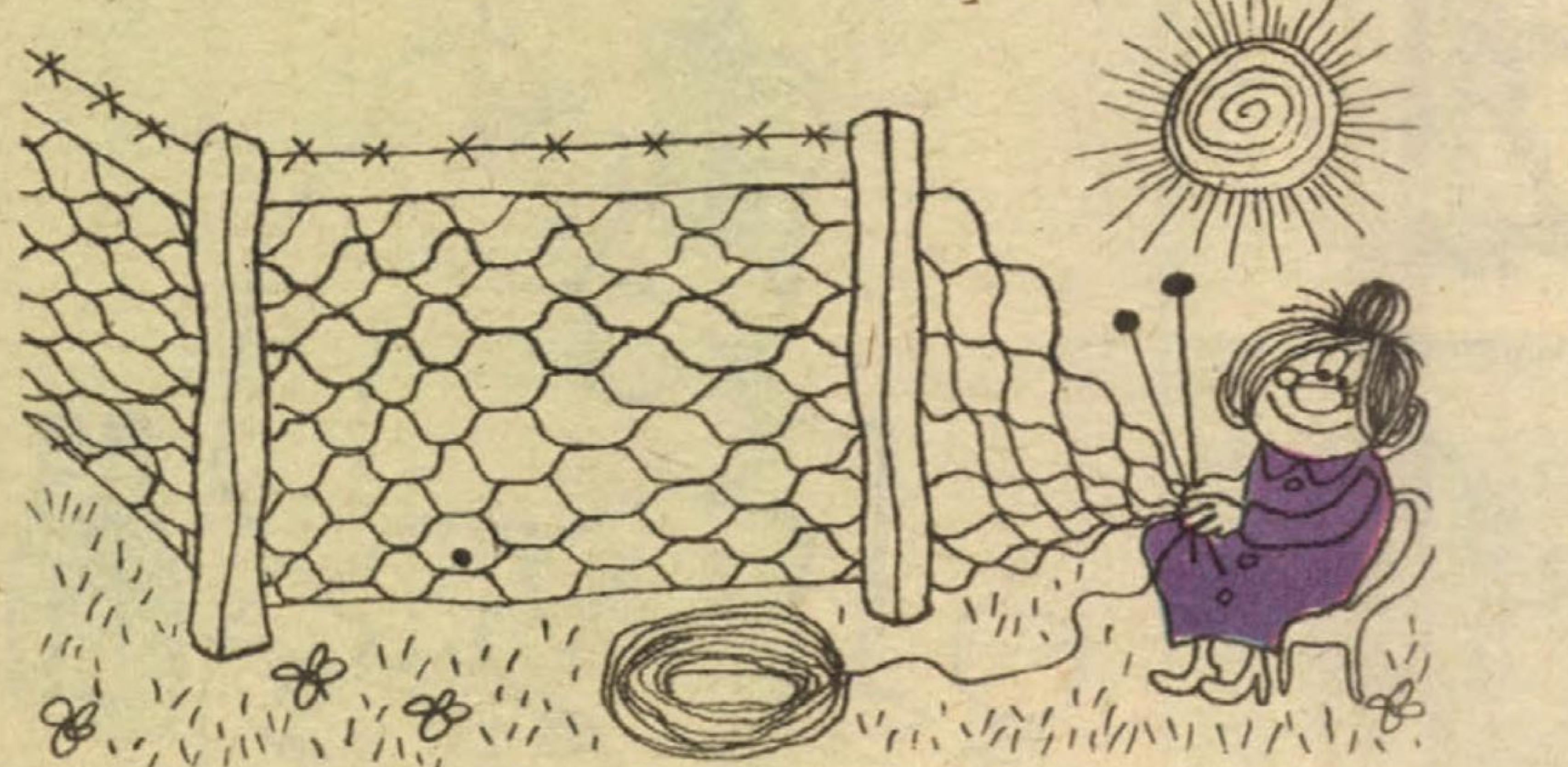

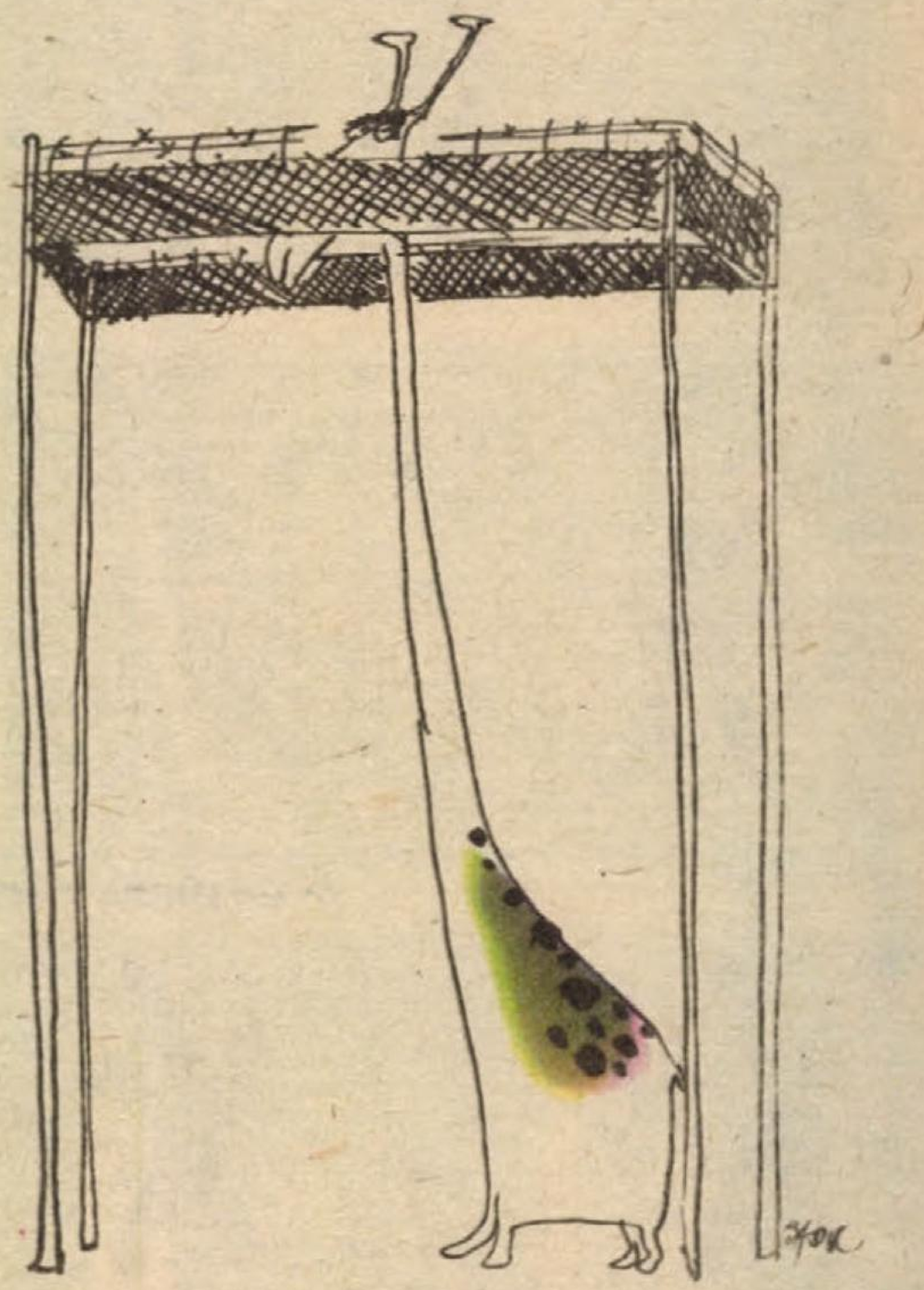
– A feleségem a szüleihez utazott!

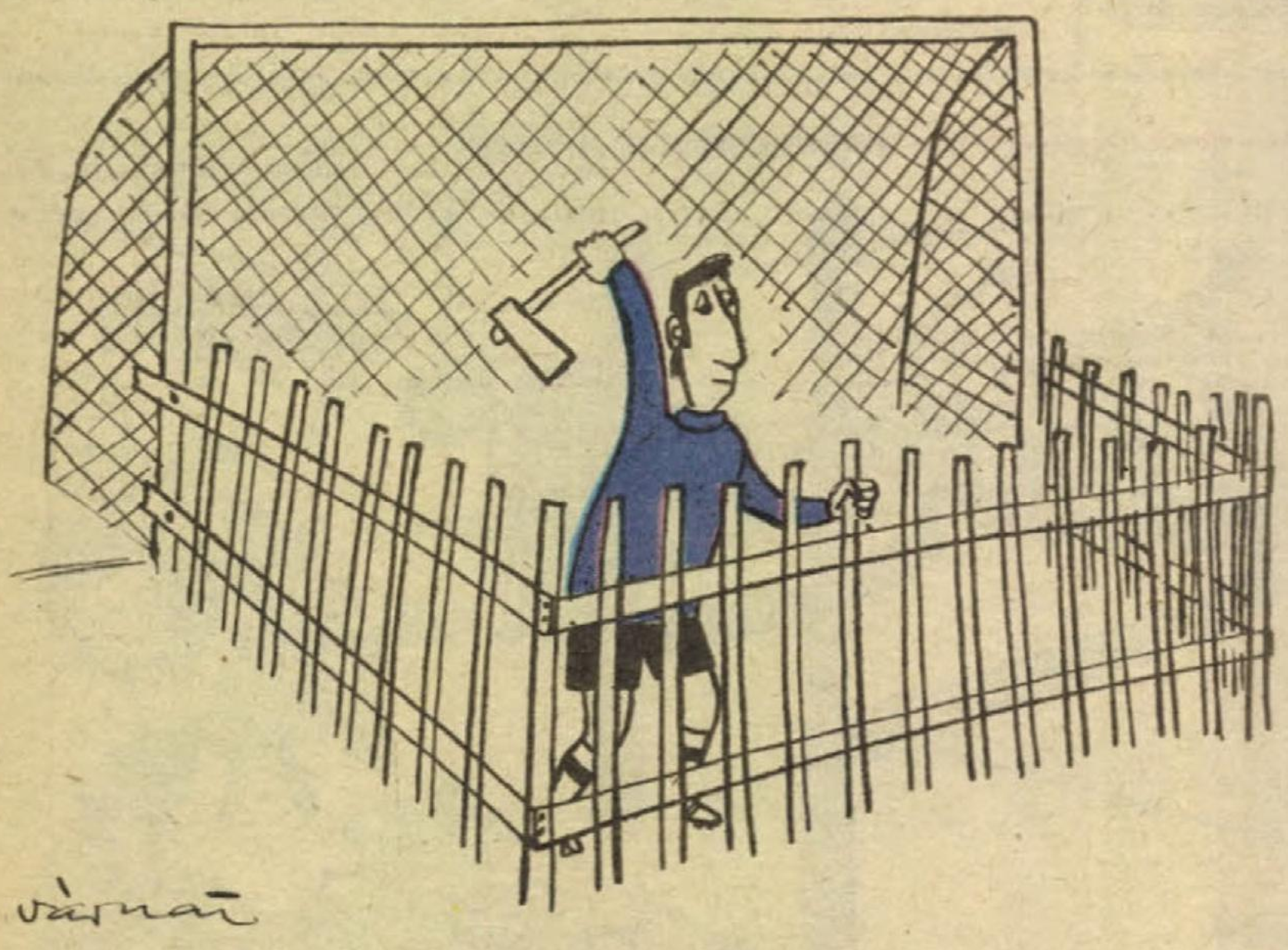
KERÍTÉS

DALLOS, FÜLÖP, SAJDIK, VÁRNAI, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS

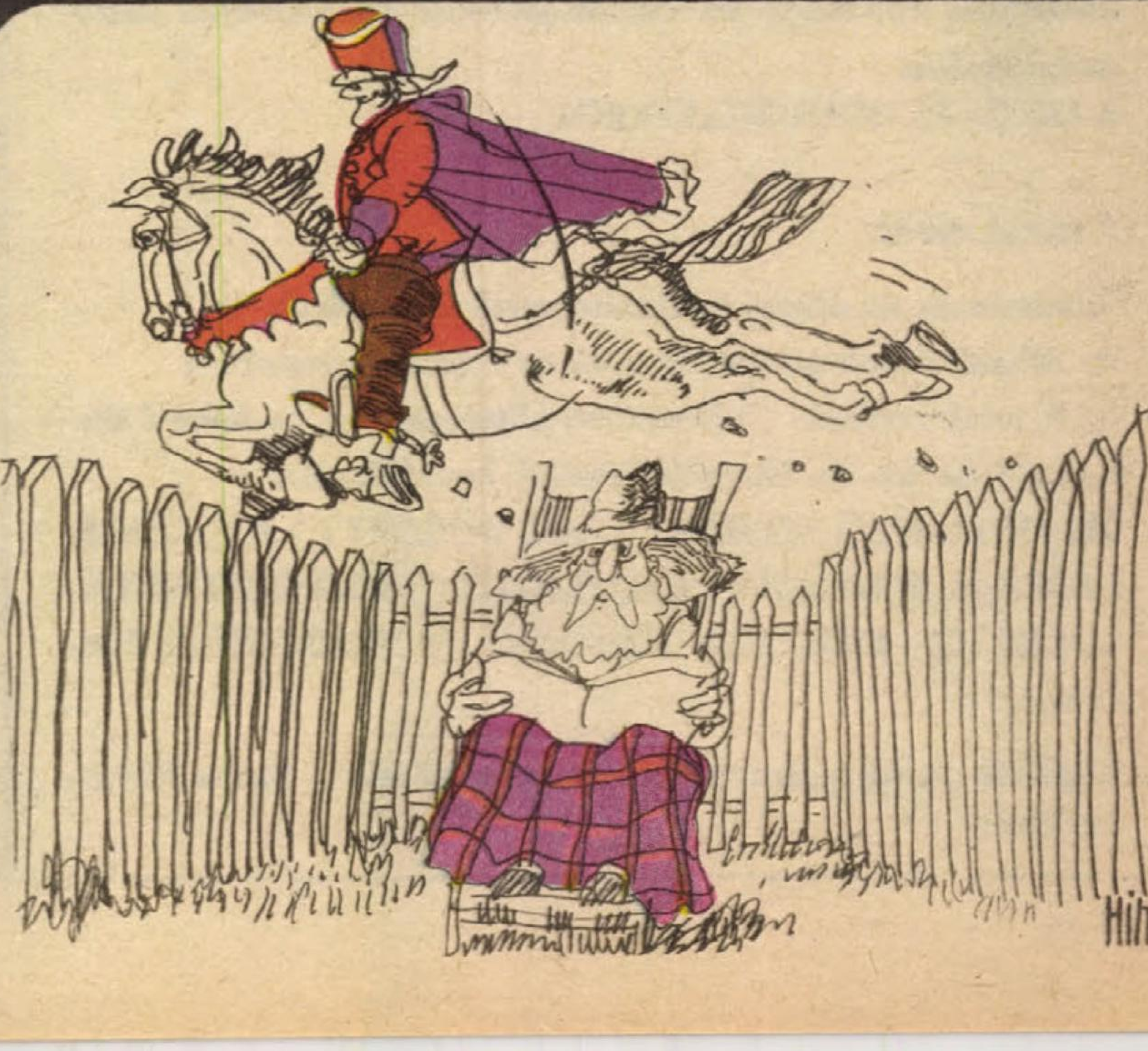

IMPORT HUMOR

LEJÁRT A MUNKAIDŐ

A TERMÉSZET TITKAI

MUNKASZERVEZÉS

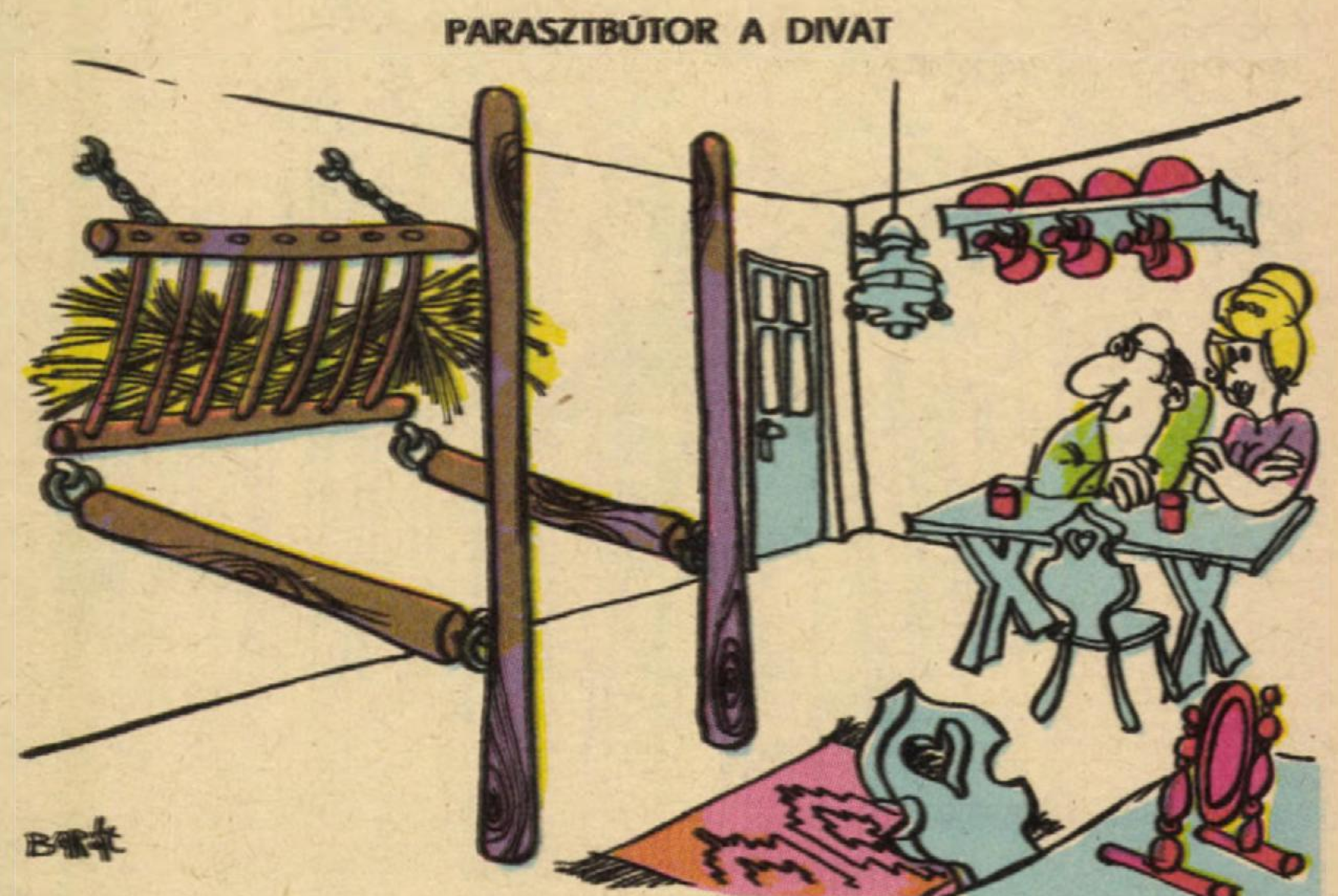

– Valahol olvastam, hogy a zöld szín jót tesz a szemnek...

A TECHNIKA CSODÁJA

PARASZTBÚTOR A DIVAT

– Hogyhogy az igazgató kartárs fogadja a későn jövőket?
– Mert a portásunk is késik...

TÜCSÖK és BOGÁR

A pécsbányatelepi külfejtési üzem három darab csehszlovák gyártmányú DH—101-es munkagéppel gyarapodott. A lánctalpakon járó gépen három fő művelet oldható meg: mélyásás, magas lapátolós és hegybontás. A gép egy óra alatt 235 ezer köbméter anyagot tud felrakni a tehergépkocsikra. A munkagép értéke meghaladja a kétmillió-ötszázezer forintot.

Számoljunk csak. Óránként megrak 58 750 darab négyköbméteres gépkocsit. Vagyis másodpercenként tizenhatot. Ügyes gép!

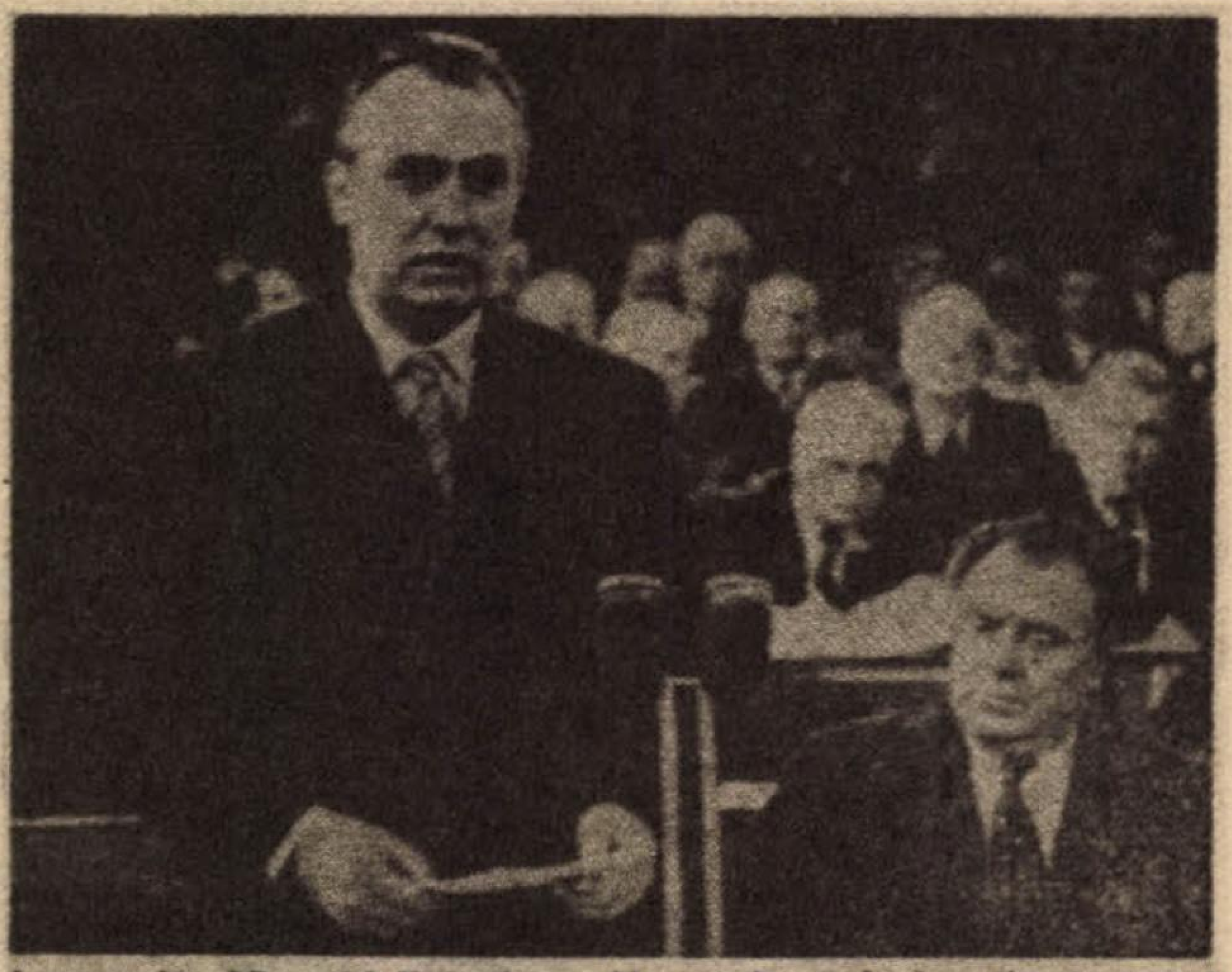
(Beküldte Szabó József, pécsi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Hurka-Márka! Itta már ma?

(Gyöngyösön fotózta Vigh Endre, hatvani olvasónk)

A new session of Romania's National Assembly opened yesterday in earthquake-ravaged Bucharest. The Minster of Justice, Dr Mihaly Korom, is seen proposing one of the first new Bills of the session

És — kivételesen — egy külföldi tücsök. Sugár András küldte el nekünk ezt a kivágást a nagyon tekintélyes Guardianból. A kép aláírása: „Tegnap a földrengés sújtotta Bukarestben megnyílt a román nemzetgyűlés új ülésszaka. Képünkön dr. Korom Mihály igazságügyi miniszter nyújtja be az ülésszak egyik első törvényjavaslatát."

Aszongyák

hogy Franciaországban szigorú intézkedéseket vezetnek be az iskolákban egyre terjedő kábítószer-fogyasztás ellen.

A franciák bizonyára némi nosztalgiával gondolnak azokra a régi szép időkre, amikor a pajkos süvölvények még egymást szurkálták az óra alatt — pontosabban az óra és a pad alatt — gombostűvel, és nem saját magukat injekcióstűvel, és a fogukat szívták, ha a tanár kihívta őket felelni, és nem ópiumot, bár lehet, hogy ópiumot most se szívnak, hiszen amennyire tudom, az ópium nem ifjúsági kábítószer, különben is az ópiumpipa meggyújtása túlságosan bonyolult és feltűnő ahhoz, hogy például egy irodalomtörténeti órán meg lehessen oldani, de éppen az irodalomtörténeti órán könnyen kimagyarázhatná a dolgot a pajkos nebuló, semmi vész, tanár úr kérem, mondhatná nyugodtan, azt hittem, hogy ma Baudelaire-t vagy Coleridge-et tanuljuk, azok nagy költők és nagy kábítószer-fogyasztók voltak, ne tessék olyan kételkedve nézni, tanár úr kérem, hát a tanár úr még nem hallott a gyakorlati foglalkozásról, na jó — ezt már én mondom, nem a nebuló —, hagyjuk ezt, ne élcelődjünk egy ilyen szomorú tárgyról, hiszen Párizsban amúgy is annyi és olyan sokféle kísértés leselkedett mindig a gyanútlan fiatalokra, még csak az hiányzott, hogy a kábítószerekre is rákapjanak a gyerekek, el tudom képzelni, hogy egy szigorú francia bácsi ráripakodik egy gyanúsan viselkedő suhancra, mi az, te pernahajder, gyerek létedre kábítószert szívsz, mire a gyerek szendén válaszolja:

— Dehogy, bácsi kérem, hogy tetszik ilyet feltételezni rólam, én még csak alsó tagozatos vagyok, nem élek kábítószerrel, csak cigarettával és alkohollal.

(gergely)

Fiatal karikaturisták stúdiója

Végre! Megalakult a Fiatal Karikaturisták Stúdiója. Miért örülünk ennek? Azért, mert mind ez idáig a fiatal karikaturisták képzésével senki sem foglalkozott. Hogyan lesz valakiből karikaturista? Az ifjú rajzolót a bohócsipkás múzsa homlokon csókolja. Ez az egyik lehetőség. A másik: az ifjú, tehetséges művész képzőművészeti tanulmányokat folytat és addig rajzol, gondolkodik, amíg megtalálja a saját stílusát, vagyis önmagát.

Úgy gondoljuk, hogy a stúdió megalakulása fontos állomása a magyar karikatúraművészetnek. Szeretnénk mi is részt venni ebben a munkában. Alkalmanként bemutatjuk lapunk olvasóinak a legtehetségesebb, a legéretebb alkotók műveit.

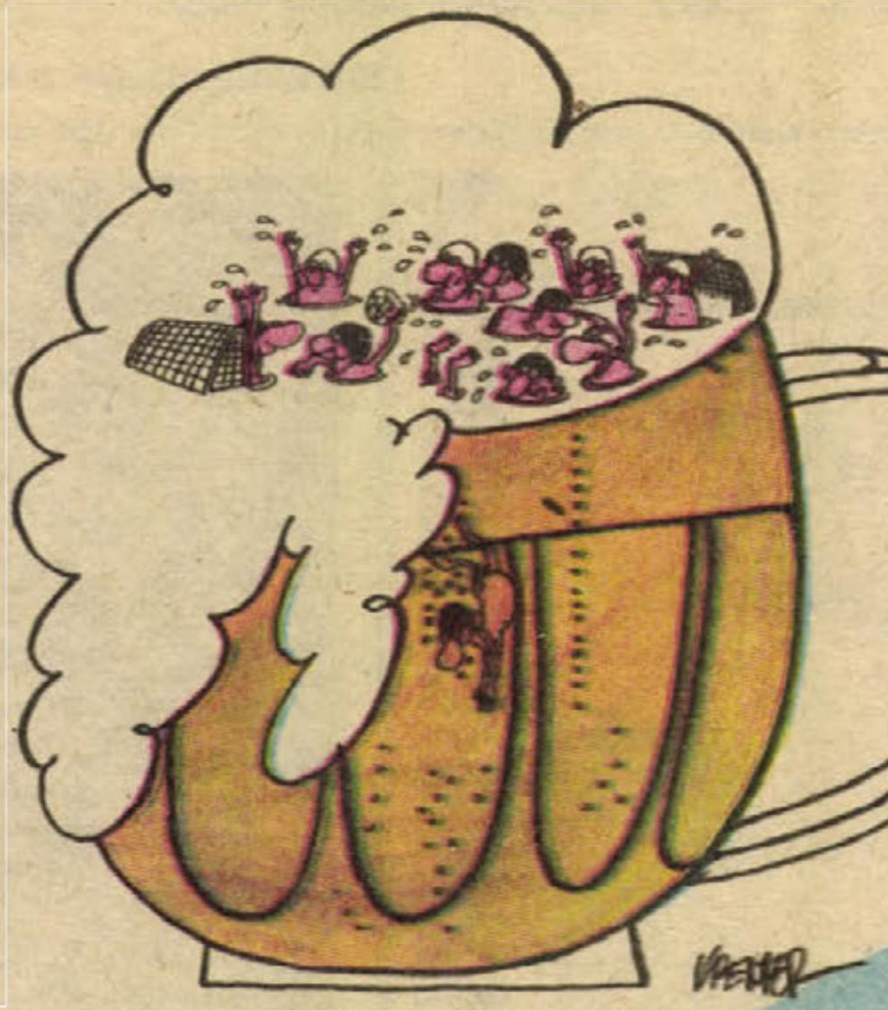
Mészáros András

BEMUTATKOZIK:

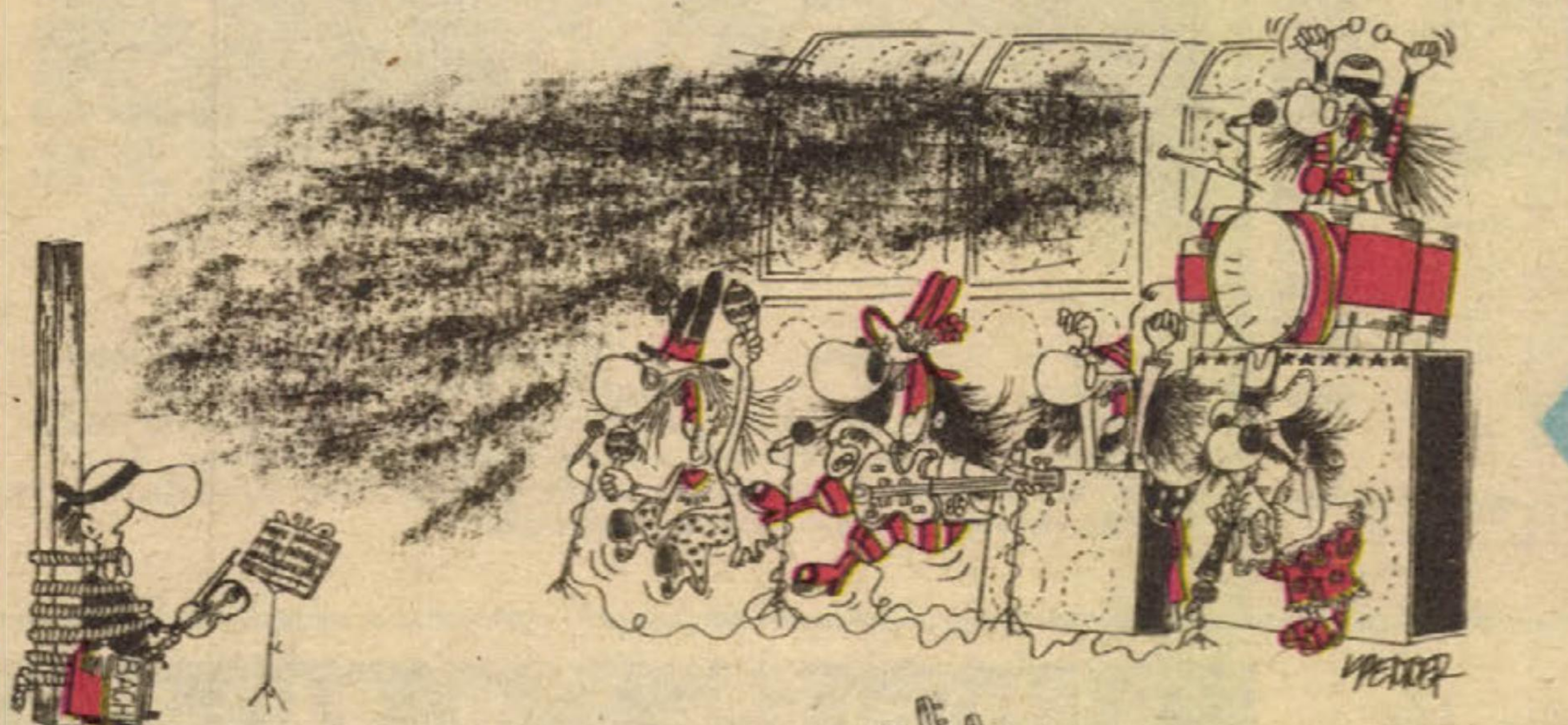
KRENNER ISTVÁN

Budapesten születtem, 1948-ban. Különböző ifjúsági lapokban 1968-tól, a Ludas Matyiban 1972 óta jelennek meg a rajzaim. Civil foglalkozásom: fogtechnikus. Több kiállításon szerepeltek rajzaim: Moszkvában, Montrealban, Athénban, valamint hazai művelődési házakban és ifjúsági klubokban.

A többit mondják el a rajzok.

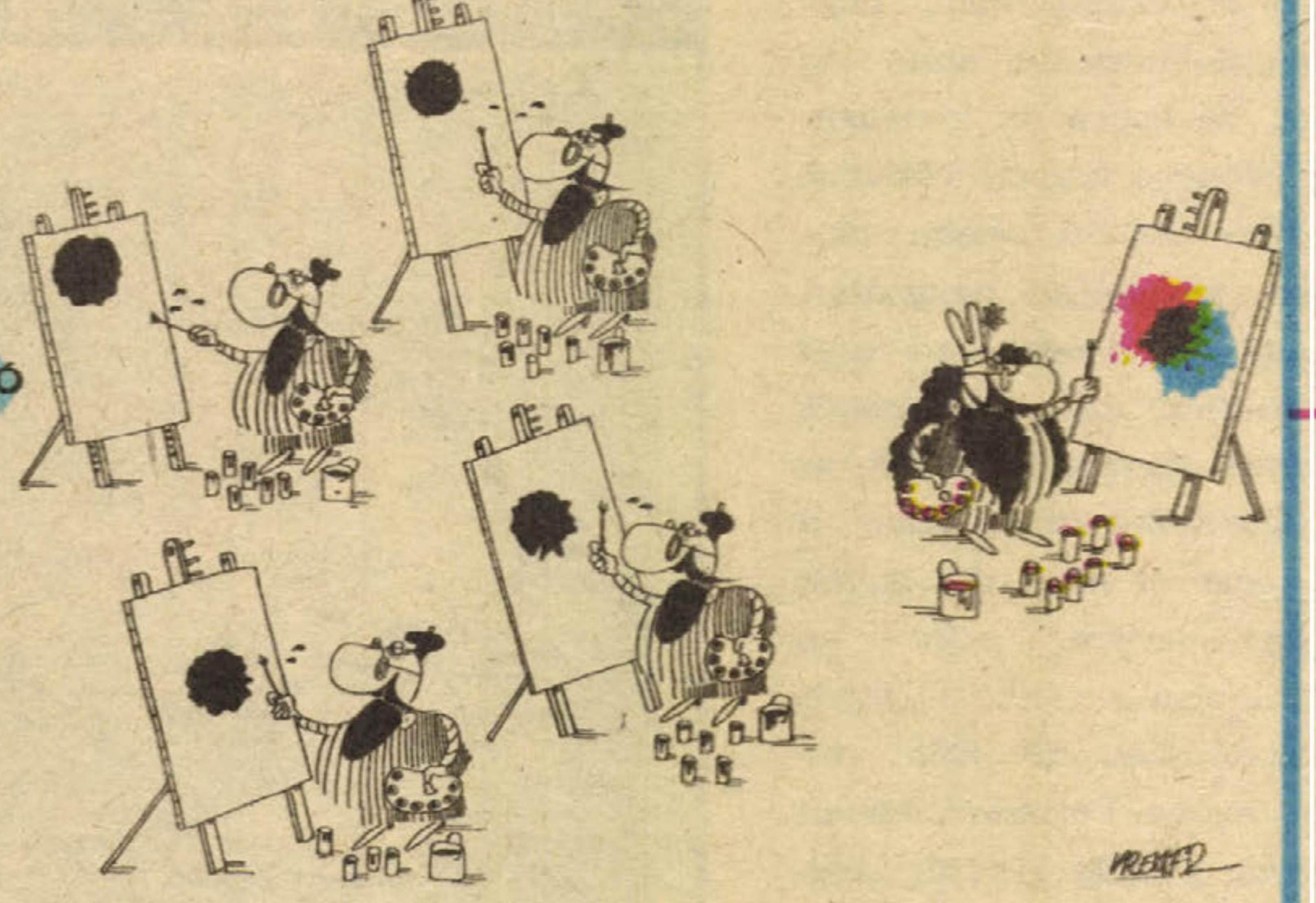

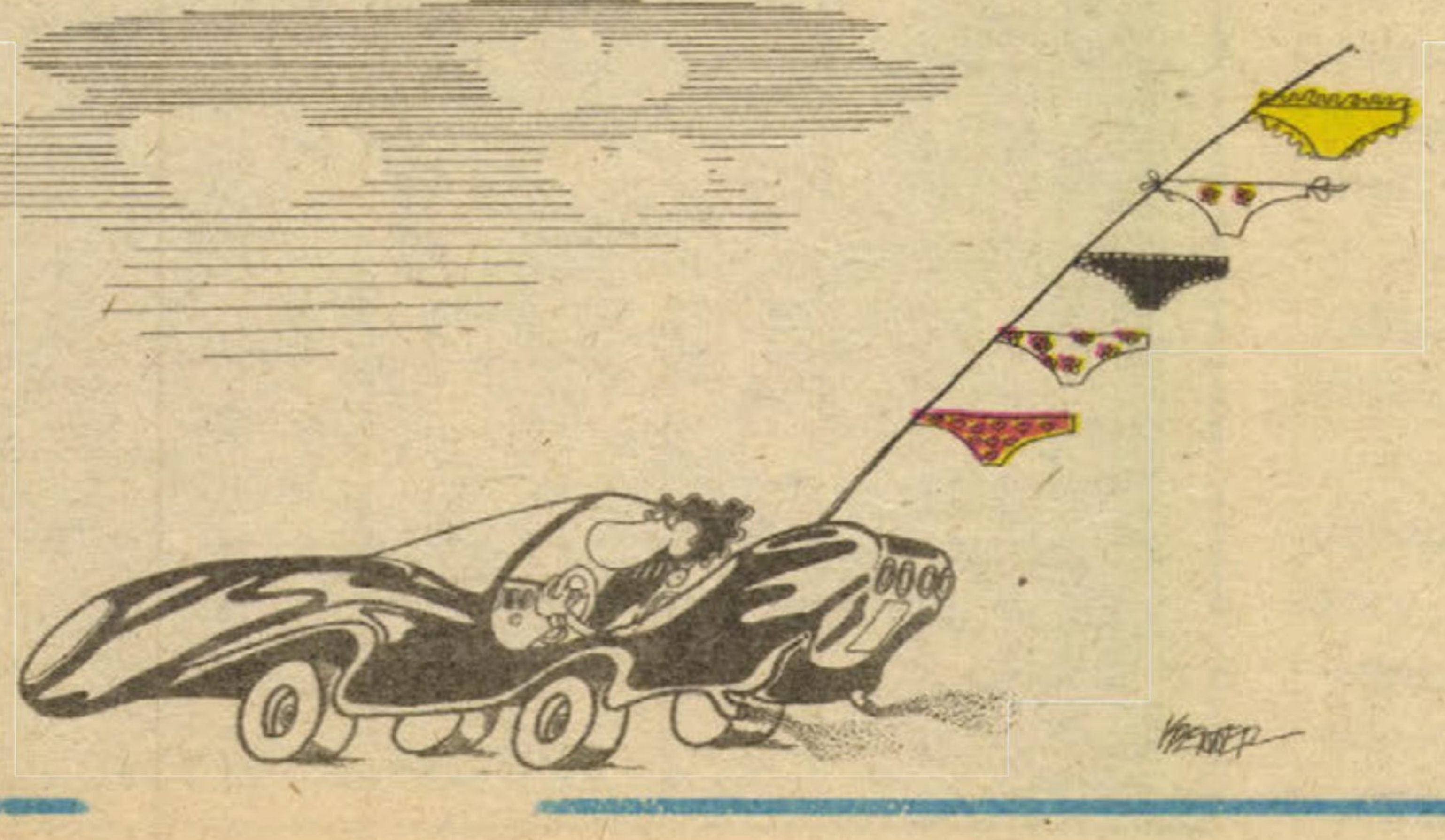
SPORT

ZENE, ZENE, ZENE . . .

A FORMABONTÓ

SZUVENÍR

Apai szív

Az ember néha önkéntelenül is tapintatlan. Egyik vasárnap délelőtt sétáltam az egyik barátommal és kilencéves kislányával. Azért tudom pontosan a korát, mert egy házban lakunk. A Szent István park déli oldalát csodálatosan beragyogta a nap, s meg-megálltunk kéjesen hunyorogva. Sütkérezés közben többször elismételtük: ez már a tavasz, itt van már a tavasz. Ekkor követtem el a tapintatlanságot. Az egyik ház fala tele volt firkálva különféle ábrákkal és feliratokkal, hogy Ági szeretlek, Magdi a legszebb lány a parkban, Évi holnap hatkor várlak.

— Te hol vagy? — kerestem a falon Kati nevét.

— Engem nem érdekelnek a fiúk — felelte.

Most kaptam észbe, hogy nem örült a kérdésemnek. Csúnyácska kislány, pipaszár lábakkal, sokdioptriás szemüveggel.

— Igazad van — helyeseltem buzgón. — Ráérsz még.

Aztán tovább sétáltunk. A barátom elmesélt egy vidám történetet, s én is igyekeztem derűs lenni, de valahogy sápadozott a nap.

— Kati, benne vagy egy gesztenyepürében? — csapott hirtelen a homlokára az apja.

Kati benne volt, s elbúcsúztam tőlük. Visszafordulva láttam, amint a barátom betessékeli a kislányt a cukrászdába. Egyik kezét a vállára tette, a másikkal kinyitotta előtte az ajtót.

Pár nappal később, este tizenegy tájban szálltam le a 15-ösről. Szeles, hűvös idő volt, sehol egy lélek. Már messziről észrevettem, hogy egy ballonkabátos férfi ír valamit a házunk falára. Közeledtemre abbahagyta. A barátom volt, Kati apja.

— Mit csinálsz? — kérdeztem.

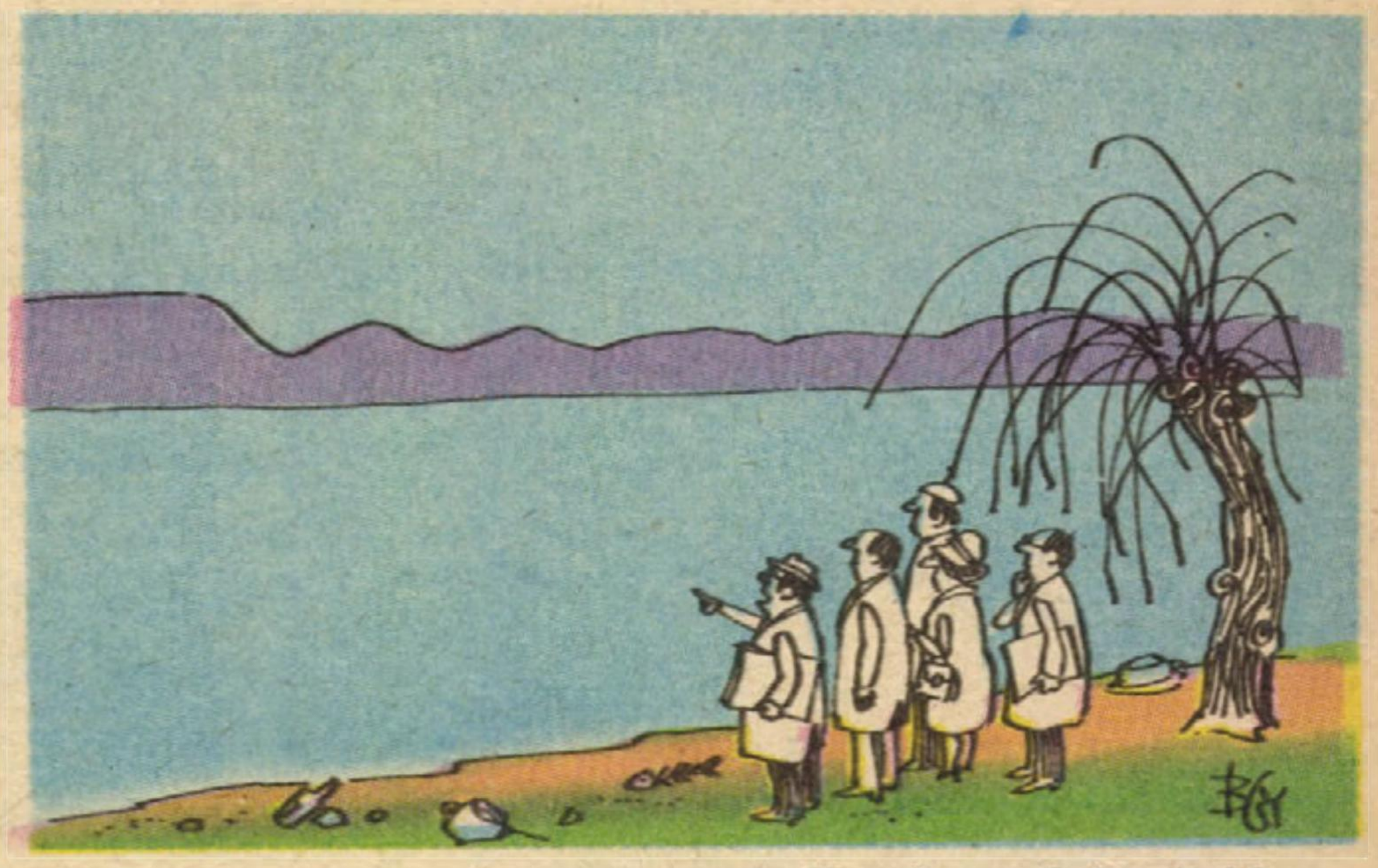
— Nem találom a kulcsomat — kotorászott a zsebében. Mögötte, a falon nagy, nyomtatott betűkkel: KATI SZERETLEK.

— Nem teszel utána felkiáltójelet? — mutattam a feliratra.

— De igen — mosolygott zavartan, s elővette zsebéből a krétát.

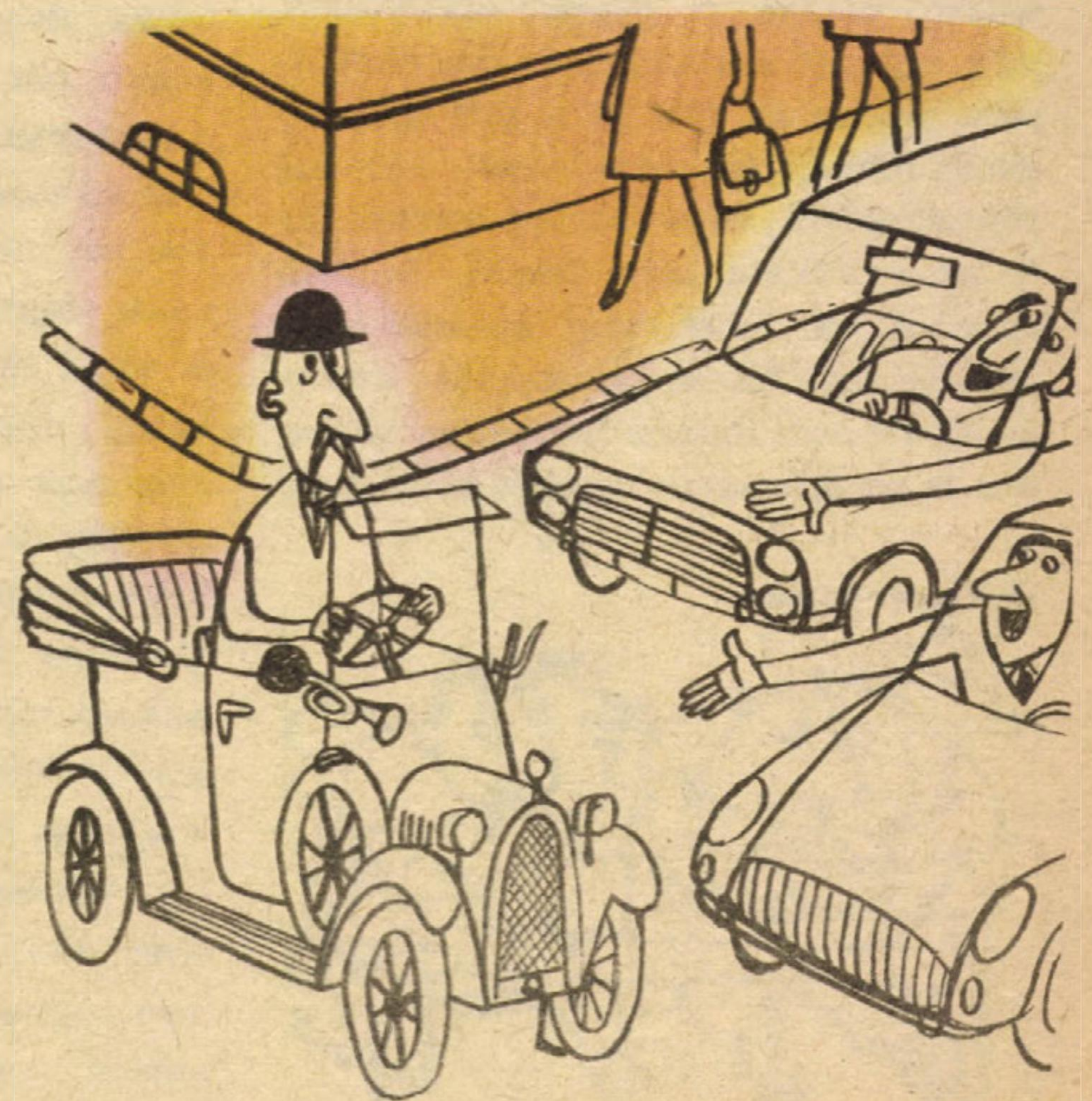
Fendrik Ferenc

KÉSZÜLŐDÉS A SZEZONRA

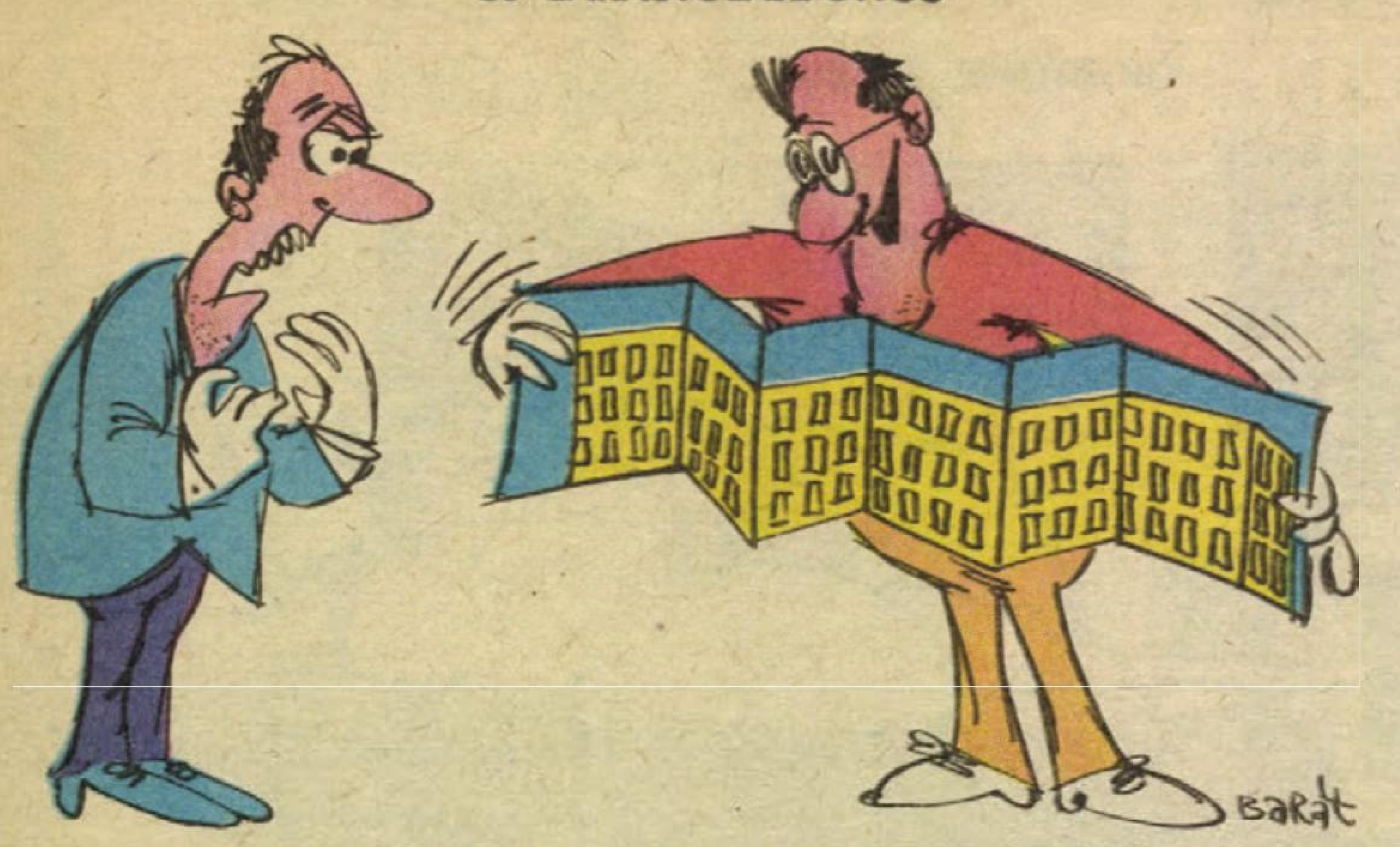
– Arra a kopott hegyre meg új csúcsot építtetünk!

TISZTELET AZ ÖREGEKNEK

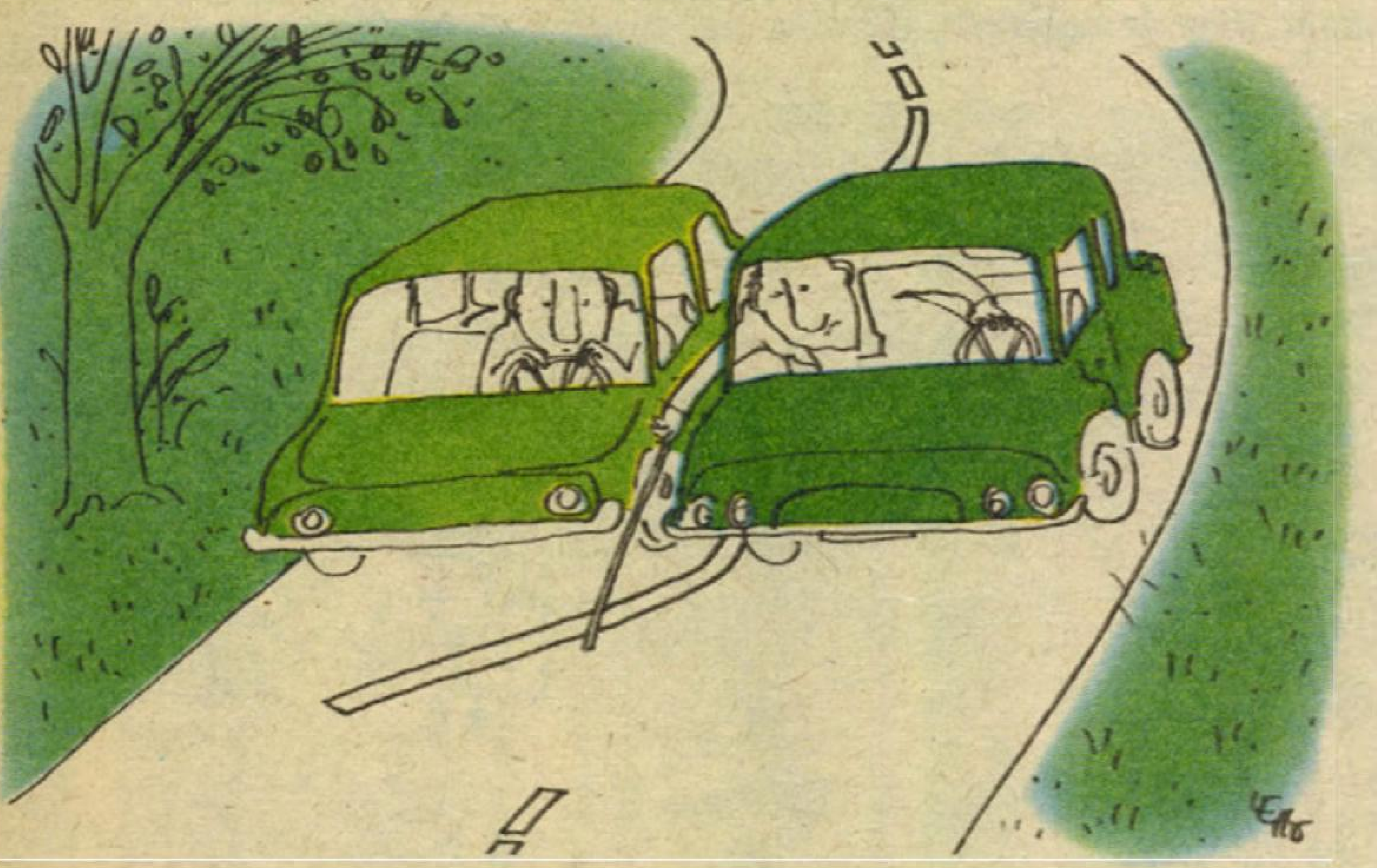
– Magának van előnye, vén trotty!

ÚJ LAKÁSTULAJDONOS

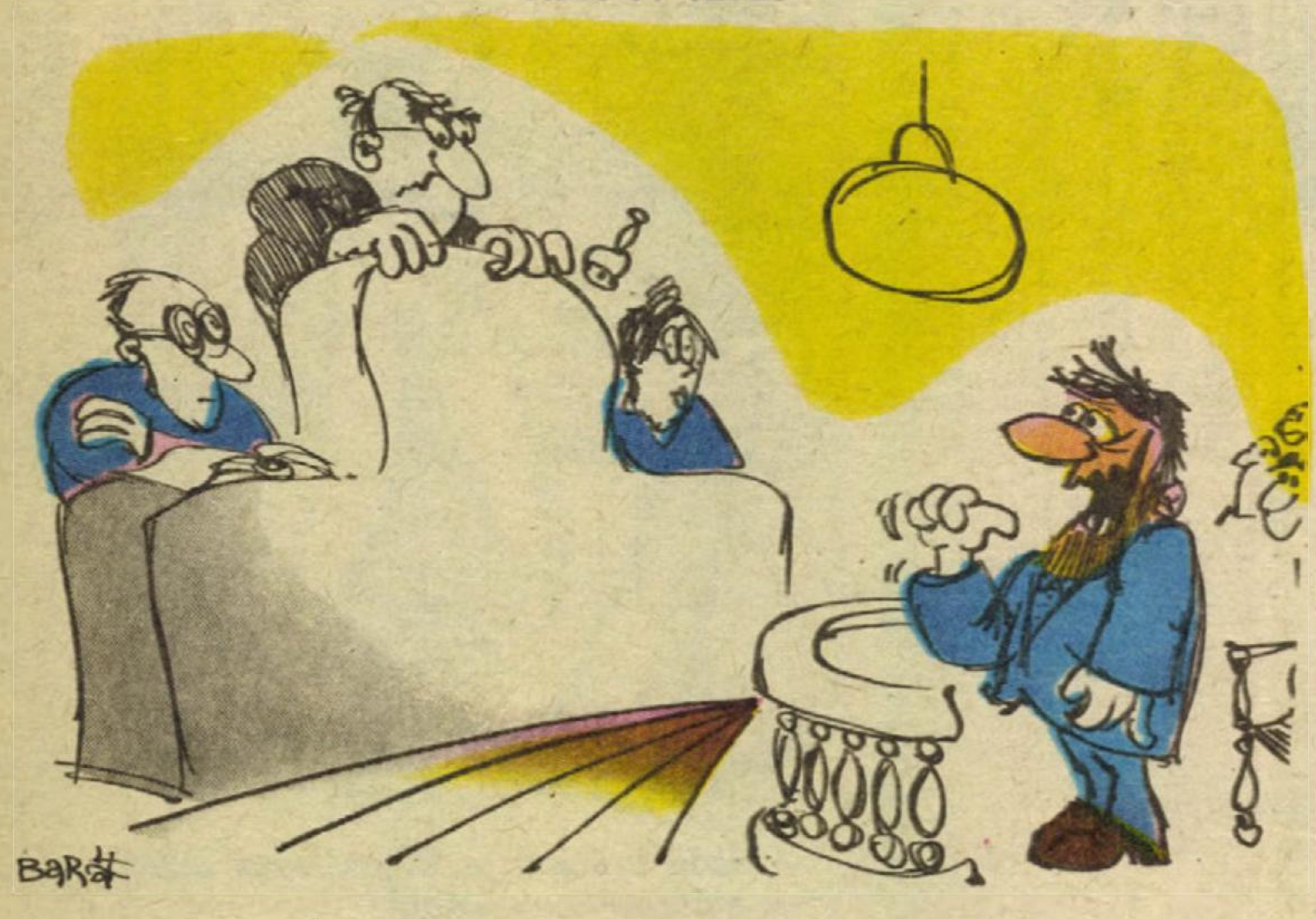

– Véletlenül van nálam fénykép a házunkról.

ERŐSZAKOS VEZETŐ

NÉZI A TÉVÉT

– És ezért a válaszért hány pontot kapok?

A márciusi (3. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

„Elnézést kérek, tévedtem. Véletlenül a hátsó ülésre ültem."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Szekeres Istvánné, 4823 Nagydobos, Lenin út 102.

Vámos János, 1064 Budapest, Rózsa F. u. 87.

Vedres János, 4028 Debrecen, Zrínyi út 6.

A nyereményeket postán elküldjük.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivataloknál és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-15 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

MAI GYEREK

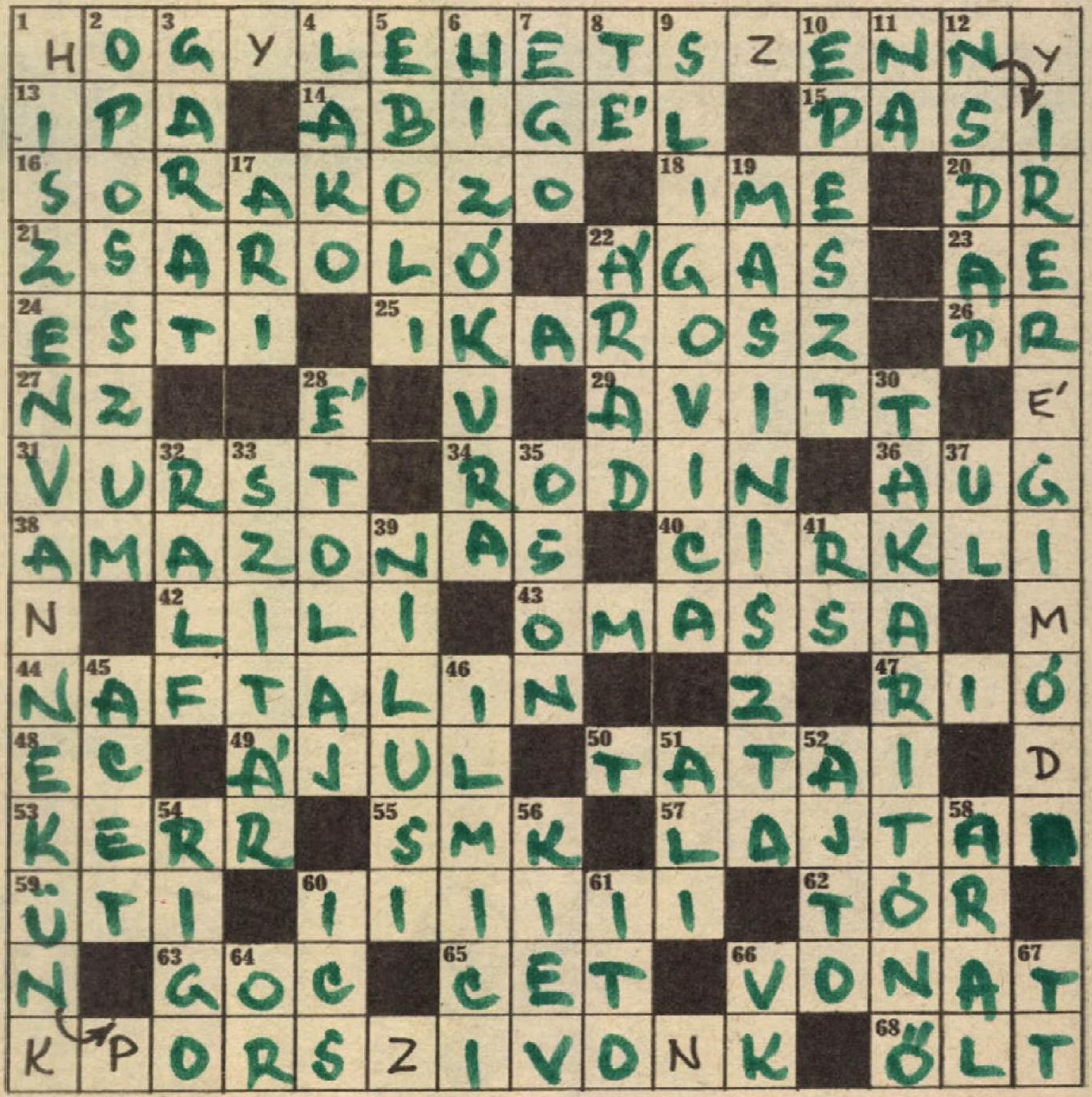
Pistike rossz fát tett a tűzre, apukáját ugyancsak felbosszantotta vele. — Haszontalan kölyök! — így az apuka —, ha még egyszer ilyesmit csinálsz, jól kiporolom a nadrágodat! — Vízszintes 1. — függőleges 1. — oktatja ki erre Pistike. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 18-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Após — népiesen
14. Bárczy Benő titkos arájának keresztneve
15. Körülbelül annyi, mint ipse, krapek, pasas
16. Katonai vezényszó
18. Lám!
20. Diplomát jelző két betű
21. Bíróság elé kell állítani
22. Bogas ikerszava
23. Latin kettős magánhangzó
24. A dolgozók egyetemének jelzője
25. A görög mitológiából ismert szerencsétlenül járt repülő
26. P. R.
27. A pénz egyik fele
29. Az ócska, kopott holmi
31. Mindegy — ismert német eredetű szóval
34. A modern szobrászat egyik legnagyobb alakja (1840—1917)
36. Egy hónap rövidítése
38. A világ legnagyobb folyója
40. Hajdan a körzőt így nevezték a diákok
42. Operett-bárónő
43. Régi kohászatáról nevezetes helység Borsodban
44. Átható szagú molyirtó anyag
47. ... de Janeiro
48. E. C.
49. Eszméletét veszti
50. Egy Komárom megyei helységből való
53. Nagy angol fizikus (1824—1907)
55. S. M. K.
57. Sok örökzöld magyar sláger szerzője
59. Veri
60. Csupa egyforma betű
62. Nagy eszem-iszom
63. Ahol valami ered vagy összpontosul
65. Víziemlős
66. Tömegközlekedési eszköz
68. Gyilkolt

FÜGGŐLEGES

2. Erszényes állat, prémje becses
3. A szájüreg része
4. Házbért fizet
5. Schiller Don Carlos című drámájában szereplő hercegnő
6. Célja: felszedni néhány kilót
7. Én — latinul
8. T
9. Kisüsti szilvapálinka
10. Ezt többnyire a vágy „teszi"
11. A nátrium jele
12. Hitler fasiszta pártjának betűrövidítése volt
17. Becézett Aranka
19. Elöl ül és a gőzöst igazítja ...
22. Olvadáskor a Duna
28. Főzéshez használt növényi zsiradék
30. A legmegbecsültebb foglalkozások egyike
32. Idegen férfinév
33. Indiai gitár-szerű hangszer
35. Lábujjhegyen lopakodik
37. U. L.
39. A víziló gyakori jelzője
41. R. S.
45. A vízszintes 65 — névelővel
46. Egy kedvelt sajt neve
51. Mohamedán férfinév
52. Nyílászáró szerkezet
54. Kedves madár
56. Nagy város a Szovjetunióban
58. Hatalmas tó a Szovjetunióban
60. Szláv nevek gyakori végződése
61. B-vel: akasztófa
64. O. R.
66. V. K.
67. Egyforma betűk

A FILMÍRÓ VÉGZETE

című keresztrejtvény megfejtése:

Ha jó a film, a rendezőt dicsérik, ha rossz, a forgatókönyv ostoba.

100—100 forintot nyert:

Lakosi Miklós, 9900 Körmend, Tompa Mihály út 2.
Danka József, 9724 Lukácsháza
Kósa László, 4911 Nábrád, Rákóczi út 14.

A nyereményeket postán küldjük el.

– Látod, Matyi, ha nem botoztatlak meg, nem lettél volna ilyen híres!

OKTATÓNK, A TÉVÉ

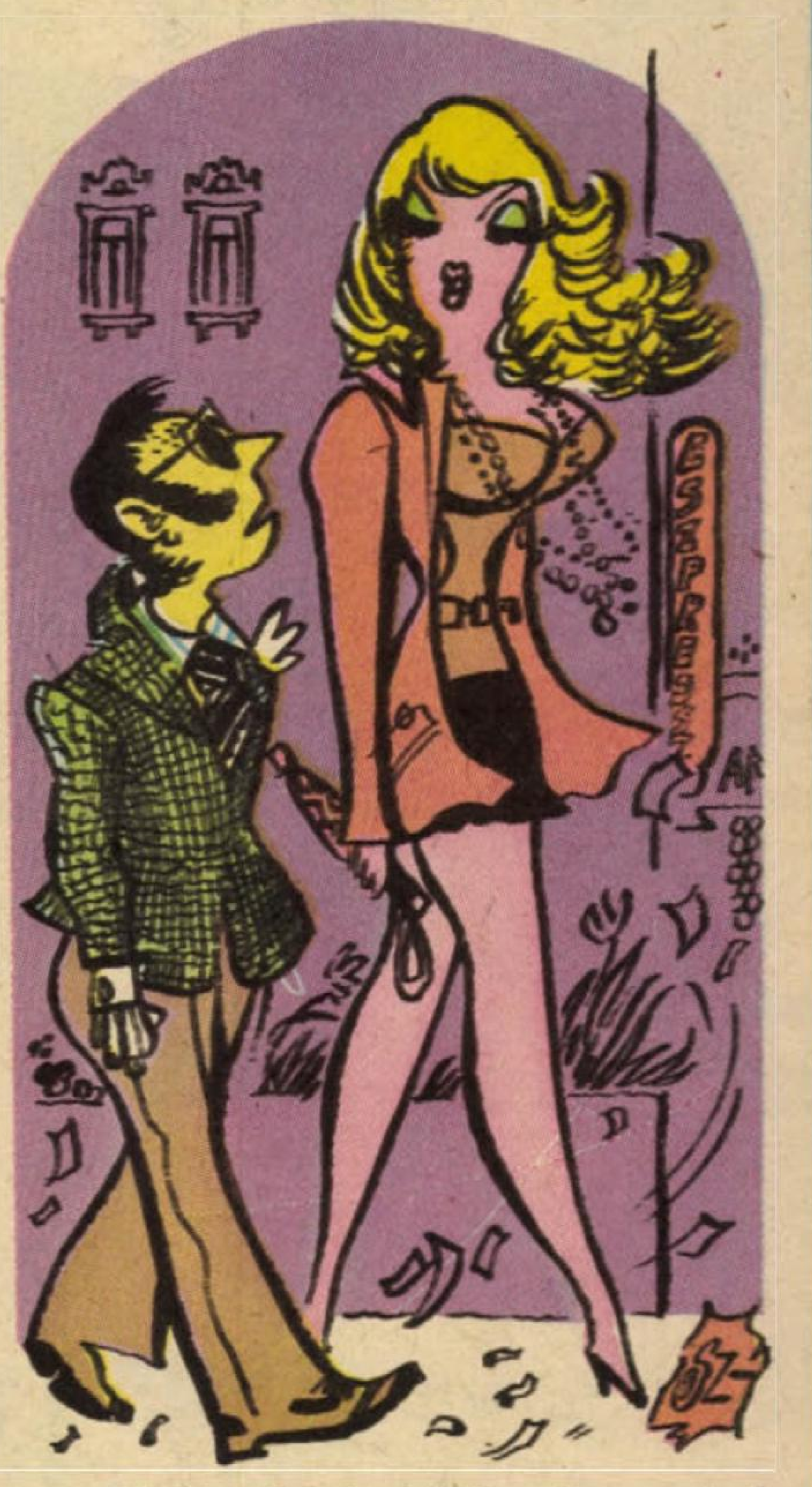

– Amikor valami újat tanulhatnál, Elemér, te mindig elalszol!

LUSTASÁG

VÁLOGATÓS

– Vedd tudomásul, Bélus, hogy veled csak előszezonban járok!

ÉVGYŰRŰK

– Sajnos, épp az a tíz szállítómunkás hiányzik, akinek a munkáját megkönnyítené ez a masina!